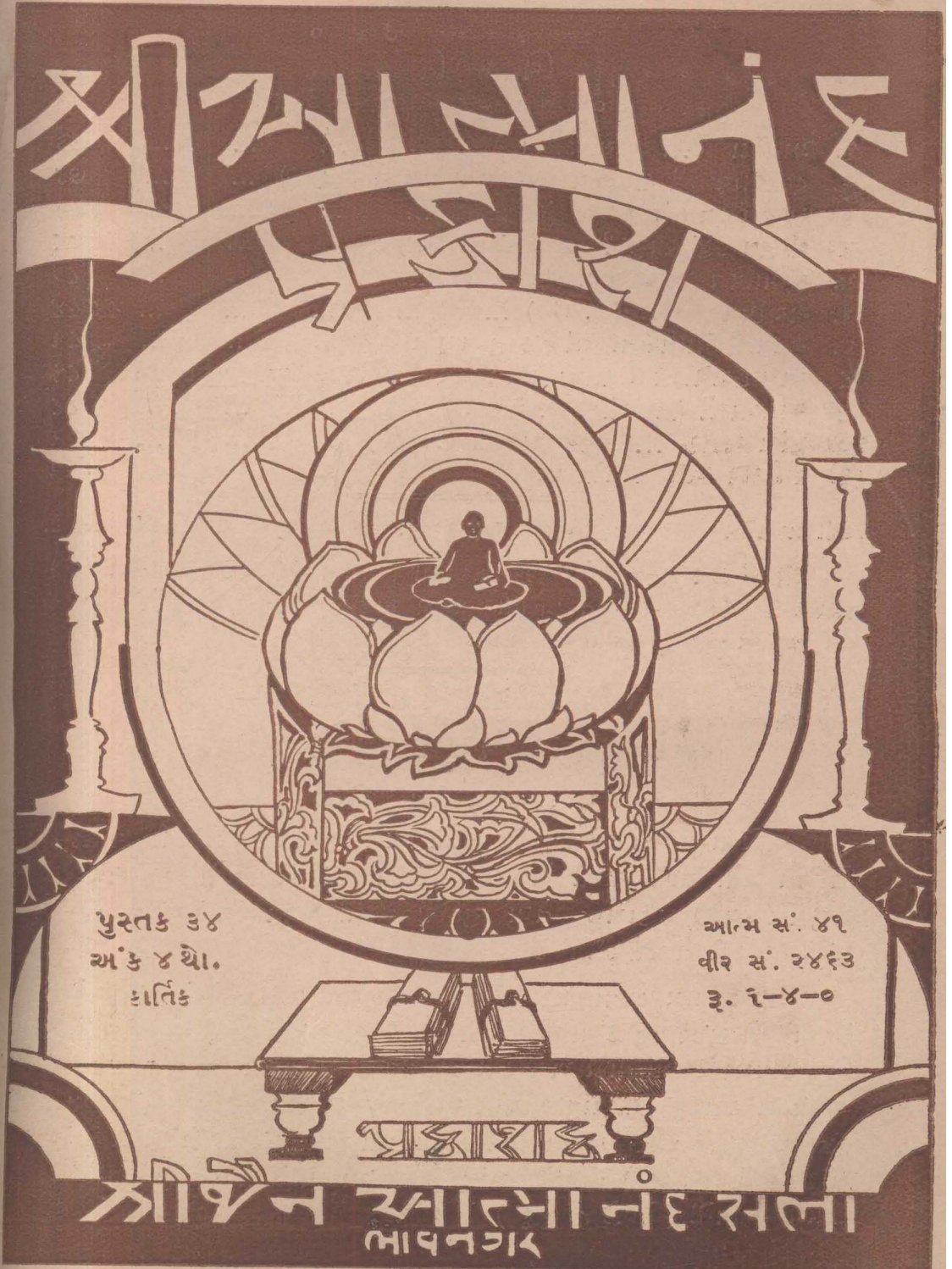

વિષય-પરિચય.

૧. પ્રાર્થના ... (સ. ક. વિ.)	૭૩
૨. દ્રવ્યભાવ શ્રી શત્રુંજય ... (ભગવાનદાસ મ. મહેતા)	૭૪
૩. સમ્યગ્ જ્ઞાનની કુંચી. (અનુવાદ)... ..	૭૬
૪. વીરત્વ કયું સાચું? ... (સંપાદક G.)	૭૮
૫. સુભાષિત પદ સંગ્રહ. (સ. ક. વિ.)... ..	૮૦
૬. ચર્યાપત્ર ... (A. G.)	૮૪-૮૪
૭. આવતી ચોવીશના તીર્થંકરનું વણુન (ગાંધી)... ..	૮૫
૮. અધ્યાત્મયોગી મહાત્મા આનંદધનજી મહારાજ (રાજપાળ મ. વોરા)... ..	૮૬
૯. આત્માની શોધમાં. (લે. ચોકસી)	૮૮
૧૦. પાંચ સકાર. ... (અનુ. વિકૃતદાસ મૂ. શાહ)	૯૨
૧૧. સ્ત્રીકાર અને સમાલોચના.	૯૫

જલદી મંગાવો.

નવી આવૃત્તિ.

થોડી કોપી સીલીકે.

શ્રી “ જૈન તત્ત્વાદર્શ ” પૂજ્યપાદ શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની કૃતિનો અપૂર્વ તત્ત્વજ્ઞાનથી ભરપૂર સાતશે પાનાનો ગ્રંથ (બે ભાગમાં) માત્ર બાર આનાની કિંમતથી મળી શકશે.

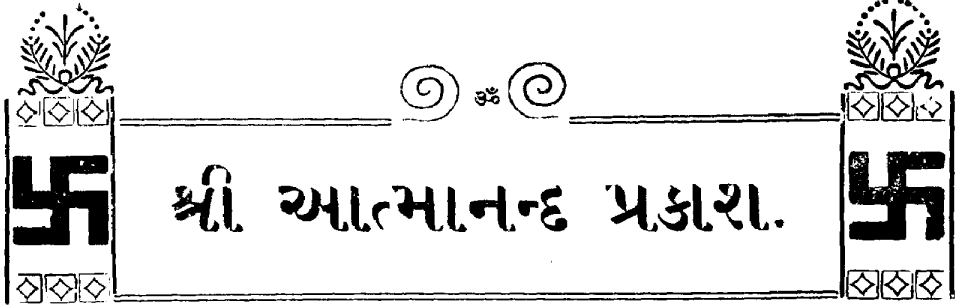
અને ભાગોની થોડી નકલો સીલીકે છે—

શ્રી બૃહતકલ્પસૂત્ર બીજો ભાગ.

(મૂળ, ભાષ્ય, ટીકા સહિત.)

અતિમાન્ય આ છેલ્લસૂત્રનો બીજો ભાગ પ્રાચીન ભંડારોની અનેક-લિખિત પ્રતો સાથે રાખી અથાગ પરિશ્રમ લઈ સાક્ષરવર્યો મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંશોધન કરી તૈયાર કરેલ છે.

પ્રથમ ભાગ કરતાં બાર ફોર્મનો વધારો થતાં ઘણાજ મોટો ગ્રંથ થયેલ છે અને તે સુંદર જીવ ઉંચા ટકાઉ કાગળ ઉપર, સુંદર શાસ્ત્રી અક્ષરોમાં, શ્રી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં મોટો ખર્ચ કરી છપાવેલ છે. સુશોભિત મજબુત કપડાનું બાઈન્ડીંગ કરાવ્યું છે. આવું પ્રાચીન સાહિત્ય સુંદર રીતે પદ્ધતિસરનું પ્રકાશન શક્તિ આ સભા જ કરે છે. જૈન જૈનેતર વિદ્વાનો અને હિંદની કોલેજના પ્રોફેસરો, પાશ્ચિમાલ્ય અનેક વિદ્વાનો મુક્તકંઠે પ્રશંસા કરે છે. કિંમત રૂ. ૬-૦-૦ લેવામાં આવશે. (પોસ્ટેજ જુદું)

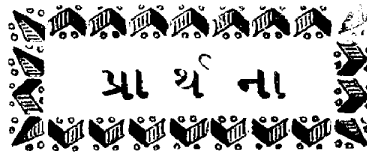
સમ્યગ્દર્શનશુદ્ધં યો જ્ઞાનં વિરતિમેવ ચાણુવતિ ।

દુઃસ્થાનિમિત્તમપીદં યેન સુલબ્ધં ભવતિ જન્મઃ ॥ ૧ ॥

“ સમ્યગ્દર્શનથી વિશુદ્ધ થયેલા જ્ઞાન અને ચારિત્રને જે પ્રાપ્ત કરે છે તે મનુષ્યનો જન્મ દુઃખનિમિત્ત હોવા છતાં સાર્થક-મુક્તિ-ગમન યોગ્ય થાય છે. ”

તત્ત્વાર્થભાષ્ય-શ્રીમદ્ ઉમાસ્વાતિ-વાચક.

પુસ્તક ૩૪ { વીર સં. ૨૪૬૩. કાર્તિક, આત્મ સં. ૪૧. { અંક ૪ થો.

ઉપકારે સંભારી, પ્રભુ વહાલ કરે.

પ્રભુ વહાલા કરી, પ્રભુ ભક્ત બનું.

પ્રભુ ભક્ત થવા, બ્રહ્મચારી બનું.

બ્રહ્મચારી થવા, વનવાસી બનું.

મુજ જીવનમાં, પ્રભુ પ્રેમ ભરે.

જે જે તણી પ્રીતી કરે, તે તે ખરેખર તે બને.

જે મહાવીર પર પ્રીતી કરે, સાક્ષાત મહાવીર તે બને.

સાગરવરગંભીર થવા જીવું, મેરૂ સમાન સુધીર થવા જીવું,

ચંદ્ર સમાન નિર્મલ થવા જીવું, ચંદન સમ શીતલ થવા જીવું.

એવું રૂડું જીવું આજરે, થાયે ધન્ય જીવું મારું.

સં. સગ મુઠ કપૂરવિજયજી મહારાજ.

દ્રવ્ય-ભાવ શ્રી શત્રુંજય.

—: મંદાકાંતા :—

- હિમાદ્રિના અનુજ^૧ સરખો હેમ^૨અર્દ્રિ^૩ મહાંત,
ઉંચે ઉંચે ગગન સહ તે ગોઠિ જાણે કરંત !
- વિલોકીને દૂર દૂર થકી ભાવ ઉઘ્યો અપૂર્વ,
રીઝ્યા નેત્રો હૃદયનદમાં ઉલ્લસ્યું ભક્તિપૂર. ૧.
- ‘એહી સિદ્ધાચલ અચલનો^૪ છે અચિન્ત્ય પ્રભાવ,
આલો સ્પર્શી પુનિત થઉં હું’ ઉછળ્યો એમ ભાવ;
આવ્યો પાસે, જ્યમ જ્યમ ચઢું અંગ ધારી ઉમંગ,
ઊઠે આવા મનસર મહી ભાવનાના તરંગ. ૨.
- તેહી છે આ પુનિત ભૂમિકા પૂર્વમાં જ્યાં પધાર્યા,
નાભિનંદા ત્રિભુવનપિતા આદિ જિનેન્દ્ર રાયા;
વર્ષાવી જે પરમ પુરુષે જ્ઞાન-પીયૂષ^૫ ધારા,
ખુલ્લા* મૂક્યા શિવપુરી તણા દ્વાર જેણે ઉદારા. ૩.
- વર્તે તે આ પુન્ડરિકગિરિ પુન્ડરિક પ્રભો જ્યાં,
આવ્યા પૂર્વે ભવિક ખહુયે પુન્ડરિકો પ્રભોધ્યા;
સાથે કોટિ મુનિવર લઈ આદિના શિષ્ય^૬રાયા,
એહી સ્થાને અનશન કરી મુક્તિધામે પધાર્યા. ૪.

૧ નહાનો ભાષ. ૨. ગિરિ, પર્વત. ૩. અમૃત. ૪. કમલ, ૫. પ્રલેપ-(૧) જાગ્રન કર્યા, વિકસાવ્યા. (૨. પ્રતિબોધ પમાડ્યા. ૬. પટ્ટશિષ્ય, ગણધર.

*આ અવસર્પિણી કાળમાં મોક્ષનગરના દરવાજા પ્રથમ ઉઘાડવાનું માન તો શ્રીમારૂ-દેવી માતાને ઘટે છે. કારણ કે શિવવધૂ કેવી છે તે જાણે કે જોવા ગયા હોયની ! એમ તેજ ભગવાન ઋષભદેવજી પૂર્વે નિર્વાણ પધાર્યા હતા. પરંતુ અત્રે જે કહ્યું છે તે અન્ય જીવોને અપેક્ષીને, કારણ કે ભગવાને તો અનેક અત્માઓ માટે મુક્તિમાર્ગ સરલ કર્યો-ખુલ્લો મુક્યો.

દ્રવ્યભાવ શત્રુજય

૭૫

- અઘાપિયે કવિજન કરે જેહના સ્તોત્ર ગાન,
અંકાયા જે ભરતગગને ચંદ્રસેખા સમાન;
તે આદર્શ પ્રબળ નૃપતિ શ્રેષ્ઠ શ્રી રામચંદ્ર,
આવ્યા અત્રે શિવરમણીનું દેખવા મુખચંદ્ર. ૫
- છે તેહી આ ૐશુચિ ભૂમિ જિહાં વાલિખિલ્લ દ્રવિડ,
ખેડાંચ્યા પૂર્વે પરમ પદમાં લેહોં કર્મોં નિખિડ;
છે આ તેહી ગિરિપ્રવર જ્યાં પાંડુના પુત્ર પંચ,
ઉત્કંઠાથી શિવવધૂ વચાં છાંડી જન્મપ્રપંચ; ૬.
- જીતી રાગાદિક સકલ રે ! ૧૦લાવશત્રુ ગણોને,
ત્રોડી નાંખી કરમહલના સર્વથા બંધનોને;
એવા એવા પરમ પુરુષો સિદ્ધ અત્રે અનંત,
+ નિર્ઞંથોની ચંરણરજથી ક્ષેત્ર આ પુણ્યવંત. ૭.
- આવા 'શત્રુજય૧૧' ગિરિ પરે શુદ્ધ ચિત્તે ચહું ભે,
તે સંતોનું સ્મરણ કરીને ભાવશત્રુ જીતું ભે;
યાત્રા મહારી સફલ થઈ આ, અત્ર આવ્યો પ્રમાણ,
પામે આનું દરશન ખરે ! હોય જે ભાગ્યવાન. ૮.

ભગવાનદાસ મ. મહેતા.

૭. પત્રિત્ર, પાવન. ૮. ગાદ. ૯. સંસાર પ્રપંચ. ૧૦. અંતરંગ શત્રુ-વૈરિ. મહામોહ, રાગ-દ્વેષ આદિ.

+ નિર્ઞંથ=અંચિ રહિત, ગાંઠ-બંધન રહિત. અંચિ એ પ્રકારની છે-આજી, આબ્યંતર. મિત્ર, પુત્ર, કલત્ર, ગૃહ આદિ બાહ્ય પરિગ્રહ તે બાહ્ય અંચિ. મોહ, રાગ, દ્વેષ, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, પંચ વિષય આદિ અબ્યંતર પરિગ્રહ તે આબ્યંતર અંચિ, એ બન્ને પ્રકારની અંચિથી રહિત તે નિર્ઞંથ.

૧૧. શત્રુનો જય કરે તે શત્રુજય.

સમ્યગ્ જ્ઞાનની કુંચી.

પરમાત્માનું (જૈન દષ્ટિએ) શુદ્ધ સ્વરૂપ.

(જુદા જુદા ધર્મો તે માટે શું કહે છે.)

(ગતાંક પૃષ્ઠ પર થી શરૂ)

અસંખ્ય આત્માઓ અને એ આત્માઓનાં નિવાસસ્થાનરૂપ અસંખ્ય શરીરોની ઉત્પત્તિ મનુષ્ય રૂપ ઇશ્વરથી થાય છે એવું કેટલાક ધર્મપંથોનું મંતવ્ય છે. દરેક આત્માની ઉત્પત્તિ થતાંજ (કરતાંજ) પરમાત્મા તે આત્મા માટે નિવાસસ્થાન રૂપ શરીરની ઉત્પત્તિ પણ કરે છે એમ આ મંતવ્ય ઉપરથી નિષ્પન્ન થાય છે. કોઈ પણ આત્મા પોતાનાં અસ્તિત્વ તેમજ પરિસ્થિતિના સંબંધમાં કોઈ પણ પ્રકારની જવાબદારીથી પોતાની ઉત્પત્તિ સમયે આ રીતે સર્વથા મુક્ત હોય છે. આથી કોઈ આત્મામાં અજ્ઞાનનું પ્રાધાન્ય હોય તો તે માટે ઇશ્વર દોષ પાત્ર ઠરે છે. જો ઇશ્વર આ રીતે અજ્ઞાનપૂર્ણ આત્માઓનું સર્જન કરતો હોય તો અજ્ઞાની આત્માઓની વિશ્વમાં શી જરૂર છે એ પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થાય છે. સંખ્યાબંધ અજ્ઞાની આત્માઓને ઉત્પન્ન કરીને પરમાત્મા વિશ્વના ‘ ઉદ્ધારકો ’ અને પયગમ્બરોદ્ધારા અજ્ઞાનનું નિવારણ કરવા માટે પ્રયત્ન કરે એ ઇશ્વરની વિચિત્રતાની પરાકાષ્ટા જ કહી શકાય. વિશ્વના કહેવાતા ઉદ્ધારકો, પયગમ્બરો આદિના ઉપદેશ પ્રાયઃ પરસ્પર વિરૂદ્ધ હોય છે અને તેથી સત્ય-પ્રાપ્તિમાં જનતાની સ્થિતિ વિશેષ વિકટ બને છે.

પરમાત્મા કયામતને દિવસે બધાનો ન્યાય તોળશે એ માન્યતા સાવ વિવેકશૂન્ય લાગે છે. સર્વશક્તિમાન અને ન્યાયી ગણાતો પ્રભુ સર્વને તેમનાં પુણ્ય અને પાપ અનુસાર કયામતને દિવસે પ્રતિફળ આપશે એ મંતવ્ય સર્વથા વિચિત્ર અને અયુક્તિક છે. આટલે લાંબે કાળે સર્વ જીવોને તેમનાં કર્મ અનુસાર સ્વર્ગ કે નર્કની દશા પ્રભુના ન્યાયથી હંમેશને માટે પ્રાપ્ત થાય એ માન્યતા બુદ્ધિથી પર દીસે છે કયામતને દિવસે કોઈ પોતાનાં અજ્ઞાન-જન્ય દુષ્કૃત્યનો બચાવ કરે તો તે પરમાત્માને માન્ય નહિ રહે. આ તે વિચિત્રતાની પરિસીમા કે બીજું કંઈ ? કોઈ બાળકનું ગર્ભમાં જ મૃત્યુ થાય તો તેનો ન્યાય પણ કયામતને દિવસે જ તોળાશે ! પરમાત્માની કેવી નિરંકુશતા ! પરમાત્માના ન્યાયમાં કેટલીબધી અનિયંત્રિતતા ! ઘેર અજ્ઞાનના અંધકારમય યુગોમાં કયામત દિન અને પરમાત્માના વિચિત્ર ન્યાય સંબંધી

સમ્યગ્ જ્ઞાનની કુચી.

૬૭

માન્યતા લહે નભી શકી હોય. એવી બુદ્ધિરહિત માન્યતા અઘાપિ પણ લહે ટકી હોય. પણ આજના જ્ઞાનયુગમાં એ માન્યતાનો વિનાશ જ સર્જાયેલો છે એ નિઃશંક છે. જે માન્યતા વિચિત્રતાની પરાકાષ્ટા રૂપ હોય, જેમાં બુદ્ધિનો અંશ પણ ન હોય તે માન્યતા આજના સંસ્કૃતિના જમાનામાં વધારે વખત નભી નહિ જ શકે. વીસમી સદીમાં એવી વિવેકશૂન્ય માન્યતાનું અસ્તિત્વ લાંબો કાળ રહે એ અશક્યવત્ છે.

આત્મા એ અવિભાજ્ય અને અમિશ્રિત શુદ્ધ દ્રવ્ય હોવાથી તેની ઉત્પત્તિ કોઈથી ન સંભવી શકે. પરમાત્માએ આત્માની ઉત્પત્તિ કરી એ માન્યતા યુક્તિ-યુક્ત નથી. અવિભાજ્ય, શુદ્ધ અને અમિશ્ર દ્રવ્ય અનાદિ અને શાસ્વત્ હોય છે તેની ઉત્પત્તિ ન હોય. આત્મદ્રવ્યની ઉત્પત્તિની માન્યતા એક પ્રકારનો ઉન્માદયુક્ત સંભ્રમ કે મોહદશા છે એમ કહી શકાય.

પરમાત્માએ આત્માની ઉત્પત્તિ કરી છે એમ માની લઈએ તો આત્માનું સર્જન પરમાત્માનાં શરીર કે કોઈ આધ્યાત્મિક વસ્તુમાંથી થયું હોય એમ માનવું પડે છે. આત્માનાં સર્જનનાં કારણભૂત આધ્યાત્મિક વસ્તુ એ પરમાત્માના વિભવ રૂપ હોવી જોઈએ એ પણ સ્પષ્ટ છે.* જે આત્માનું સર્જન પરમાત્માનાં શરીરમાંથી થયું હોય તો અસંખ્ય આત્માઓની ઉત્પત્તિને કારણે પરમાત્માનું શરીર દુર્બલ બની જાય એ નિઃશંક છે. પરમાત્મા અક્ષર અને અપરિવર્તનશીલ હોવાથી આ માન્યતા વિવેકશૂન્ય થઈ પડે છે. જે કોઈ આધ્યાત્મિક વસ્તુમાંથી આત્માઓનું સર્જન થાય છે એમ માની લઈએ તો એ વસ્તુ પરમાણુમય કે પરમાણુઓથી રહિત હોવી જોઈએ એ નિર્વિવાદ છે. જે દ્રવ્ય ગણાતી વસ્તુ પરમાણુયુક્ત હોય તો દરેક આધ્યાત્મિક પરમાણુનાં અસ્તિત્વની સ્વયંભૂતતાને કારણે, પરમાત્માથી આત્માની ઉત્પત્તિ થયાનું સિદ્ધ થઈ શકતું નથી. આત્મા વિશુદ્ધ દ્રવ્ય હોવાથી આધ્યાત્મિક વસ્તુનાં પરમાણુઓથી આત્માઓનું સર્જન થાય છે એમ માની શકાય નહિ આત્માની ઉત્પત્તિનાં કારણભૂત આધ્યાત્મિક વસ્તુ પરમાણુરહિત છે એમ માની લઈએ તો, એ વસ્તુનો વિરોધ સાદજીક રીતે શક્ય નથી. શૂન્યમાંથી કંઈ પણ વસ્તુ ઉત્પન્ન ન થઈ શકે એની વિચારણા તો થઈ ચૂકી છે.

આ સર્વ ઉપરથી માત્ર એક જ મંતવ્ય પ્રલિત થઈ શકે છે અને તે એ કે, આત્માની ઉત્પત્તિ કોઈએ કરી નથી, આત્મા અનુત્પન્ન છે. પરમાત્માનાં

* શુદ્ધ, અમિશ્ર સત્ય દ્રવ્ય સર્વદા અવિભાજ્ય હોય છે. શુદ્ધ સત્ય દ્રવ્યના વિભાગ કોઈ કાળે ન પડી શકે. દરેક અજ્ઞાસીએ આ હકીકત ખાસ લક્ષમાં રાખવાની છે.

વીરત્વ ક્યું સાચું ?

વીરતા એ પ્રકારની કહેવામાં આવે છે. કેટલાક કર્મને-કર્મશાળીમાં રહેલ-વીરત્વ કહે છે ને જ્યારે કેટલાક અકર્મશાળીમાં રહેલ વીરત્વને સાચું વીરત્વ કહે છે. આપ પુરુષો પ્રમાદ એ કર્મ છે અને અપ્રમાદ એ અકર્મ છે તેમ કહે છે. સત્ય ધર્મથી જે અન્ય પ્રવૃત્તિઓ છે તે પ્રમાદ કહેવાય છે અને તે કર્મરૂપ છે, ત્યાજ્ય છે. અને જે પ્રવૃત્તિઓ સદ્ધર્મ યુક્ત હોય છે તે અકર્મ અને અકલ્પ કરવા યોગ્ય છે. દષ્ટાંત તરીકે પ્રાણીઓના નાશ માટે

સ્વરૂપ ઉપરથી આત્માનું સ્વરૂપ પ્રત્યક્ષ થઈ શકે છે. પરમાત્મા અનાદિ અને અનુત્પન્ન છે. આત્મા પણ અનાદિ અને અનુત્પન્ન છે. દ્રવ્યનાં સ્વરૂપમાં કોઈની ઈચ્છા કે માન્યતા અનુસાર પરિવર્તન નથી થઈ શકતું. તાત્પર્ય એ કે દરેક આત્મા અનાદિ, શાસ્વત્ અને સ્વયંભૂ છે. કોઈ પણ આત્માની ઉત્પત્તિ નથી થઈ. પરમાત્મા કે કોઈએ કોઈ પણ આત્માની ઉત્પત્તિ નથી જ કરી.

અસ્તિત્વના ગુણધર્મની દૃષ્ટિએ આત્મા અને પરમાત્મામાં કશોયે ભેદ નથી હીસતો. સુવર્ણ તે સદાકાળ સુવર્ણ જ રહે છે. સુવર્ણમાં ગમે તેટલાં પરિવર્તનો થાય પણ સુવર્ણ તે સુવર્ણ છે. આજ પ્રમાણે આત્મા એ સદાકાળ આત્મા જ છે. આત્મા સર્વત્ર આત્મારૂપે રહે છે. આત્મારૂપ સુવર્ણમાંથી કોઈ અનાત્મીય અસુવર્ણની પ્રાપ્તિ ન જ થાય. દરેક આત્મામાં ભિન્નતા એક જ દૃષ્ટિએ સંભવી શકે છે. કર્મરૂપી અશુદ્ધિનાં મિશ્રગુથી આત્માઓમાં એક પ્રકારની ભિન્નતા છે એમ કહી શકાય. આ સિવાય આત્માઓમાં કોઈપણ પ્રકારની ભિન્નતા ન હોઈ શકે. પરમાત્મા અને અન્ય આત્મા વચ્ચે પણ કર્મરૂપી અશુદ્ધિની દૃષ્ટિએ જ વિભેદ રહેતો છે. પરમાત્મા કર્મથી સાવ મુક્ત છે, આત્મા (સંસારી આત્મા) કર્મરૂપી અશુદ્ધિથી પરિપૂર્ણ છે. પરમાત્મા સર્વ-રીતે પરિપૂર્ણ છે, આત્મા પાપમાં નિમગ્ન હોવાથી અનેક રીતે અપૂર્ણ છે, પરમાત્મા એ આત્માનો સર્વોત્કૃષ્ટ આદર્શ છે. પરમાત્માનું સ્વરૂપ સંપૂર્ણ શુદ્ધ અને દીવ્ય છે. પરમાત્મપદ મુક્તિની પ્રાપ્તિ માટે સર્વશ્રેષ્ઠધ્યેય હોવાથી દરેક મનુષ્યે પરમાત્માની યથાર્થ ભક્તિ કરવી ઘટે છે. (ચાહુ)

વીરત્વ કયું સાચું ?

૭૯

શસ્ત્રવિદ્યા શિખવામાં કે કામભોગો માટે માયાદિ સેવવામાં કે સંયમ રહિત-પણે વેરલાવ યુક્ત બની મન, વચ્ચ કાયાથી આલોક કે પરલોક માટે કાર્યો કરવામાં, એટલે બેરબરી રીતે જેમાં આત્માનું અહિત થાય એવી રાગદ્વેષયુક્ત પ્રવૃત્તિઓમાં વીર્ય કે પરાક્રમનો ઉપયોગ તે સંસારમાં રણડાવનાર કર્મ-બંધનનું કારણરૂપ હોવાથી ત્યાગ કરવા લાયક છે.

બુદ્ધિમાન પુરુષ (બ્રહ્મકાર) સમજે છે કે જેમ જેમ મનુષ્ય વધારે ને વધારે જીવનમાં પાપકર્મ કર્યું જાય છે, તેમ તેમ ચિત્તની મલિનતા વધતી જતાં મનુષ્ય વેર, ઝેર-દ્રેષમાં વધારે બંધાતો જઈ દુઃખી થાય છે. સગાસંબંધી વગેરે સાથેનો સહવાસ, તેમ જ સ્વર્ગાદિક, વૈભવો વગેરે નિત્ય રહેવાના નથી તેમ બ્રહ્મી શ્રેષ્ઠ પુરુષ બધી મમતાનો ત્યાગ કરી શુભ ધર્મયુક્ત અને ઉત્તમ મહાન પુરુષોએ કંઠલા મુક્તિમાર્ગે લઈ જનારા સનાતન ધર્મનું શરણ લઈ પાપકર્મને મૂળમાંથી દૂર કરવા પ્રબળ પુરુષાર્થ આદરે છે. કારણ કે પોતાના આત્મકલ્યાણના કોઈપણ ઉપાય જણાવવા આવે તે પોતાના જીવન દરમિયાન શિખી તે માર્ગે ઉપર ચાલે છે, અને ધર્મનું ખરૂં રહસ્ય જાણવામાં આવતા તેમાં પ્રયત્નશીલ થવા છેવટે ત્યાગમાર્ગ ચલણ કરે છે અને સર્વ પાપવૃત્તિઓને, ઇંદ્રિયો અને મન સહિતના દોષોને સમેટી લે છે. પછી કામ-વાસનાઓથી ઉપશાંત થઈ, આસક્તિ રહિત થઈ, માત્ર મોક્ષ માટેનો જ પ્રબળ પ્રયત્ન આદરે છે. આ વીરત્વ તે સાચું વીરત્વ છે અને તે ધર્મવીરોનું છે.

એવો પ્રાણી હિંસા કરતો નથી, જીવું બોલતો નથી, ચોરી કરતો નથી, બ્રહ્મચર્ય ધારણ કરી પરિચ્છ મૂર્છાભાવના ત્યાગી બની ધર્મનું ઉદ્ધવન ત્રિકરણ યોગથી કરતો નથી અને આત્માનું રક્ષણ કરતો જીવન જીવે છે. અદ્ય ખાય છે, અદ્ય પીએ છે, અદ્ય બોલે છે, ક્ષમા ધારણ કરે છે અને સર્વ પ્રકારની પાપવૃત્તિઓને ત્યાગી પરમધર્મ આદરી ધ્યાનસ્થ થઈ મોક્ષ પામે છે. આમ જ્ઞાની અને અજ્ઞાની બંને સમાન વીરત્વ દાખવતાં હોવા છતાં અધુરાં જ્ઞાનવાળાનું કે છેક જ અજ્ઞાનીનું ગમે તેટલું પરાક્રમ હોય તો પણ તે અસત્ય છે અને કર્મબંધનું જ કારણ જ છે; પરંતુ જ્ઞાની અને બોધી મનુષ્યનું પરાક્રમ ખરૂં-સાચું-સત્ય વીરત્વ છે.

શાસ્ત્રમાં કહેવામાં આવે છે કે કીર્તિની ઇચ્છાએ કરેલું તપ જેમ શુદ્ધ નથી તેમ જ તપ શુદ્ધ ધ્યેયથી કર્યું હોય, બીજાને જણાવવા ન કર્યું હોય તે જ ખરૂં તપ છે તેમ વીરત્વ માટે સમજવું.

સંપાદક-G.

સુભાષિત પદ સંગ્રહ.

સજ્જન અને દુર્જનમાં તફાવત:—ગ્રાહણો ભોજનવડે, મયૂરો મેઘના ગર્જનવડે, સાધુઓ પરોપકારવડે અને દુર્જનો પારકી વિપત્તિવડે રાજ થાય છે. દુર્જનો દોષગ્રાહી અને સજ્જનો ગુણગ્રાહી હોય છે, દુર્જનો કાગડા કે ભૂંડ જેવા નીચ સ્વભાવને ધારણ કરનારા હોય છે ત્યારે સજ્જનો હંસ જેવા ઉત્તમ સ્વભાવને ધારણ કરનારા હોય છે. દુર્જનને કરેલો યોગ કે ઉપકાર ઉલટો પડે છે ત્યારે સજ્જનો તે માટે કૃતજ્ઞતા માની પોતે પણ તેનો ઉત્તમમાર્ગ ગ્રાહી સ્વપર હિતમાં વધારો કરે છે. ‘સજ્જન સુખ અમૃત લવે, દુર્જન વિષની ખાણ’ સજ્જનોની વાણીમાં સ્વભાવિક મીઠાસ હોય છે, દુર્જનની વાણીમાં કડવાશ અને કાતિલતા હોવાથી તે સ્વપરને ભારે અનર્થકારી નીવડે છે. સજ્જનો સંતાપ કરનારને પણ તેઓ ચંદન, શેલડી અને કાંચનની પેઠે લાલ, શાન્તિ, શીતલતાદિક સમર્પે છે. પોતે દુઃખ સહન કરીને પણ અન્યને સુખ શાતાદિક ઉપબવવા પ્રયત્ન કરે છે; ત્યારે દુર્જનો વગર કારણે શત્રુતા ધારણ કરે છે.

‘તપનું પરિણામ’ :—ખરૂં જોતાં સુખ કે દુઃખ કોઈ દઈ શકતું નથી. સુખ કે દુઃખ કોઈ બીજે આપે છે એવી યોદી માન્યતા દુર્બુદ્ધિજનિત છે, પૂર્વે કરેલ કર્મ અનુસાર જ સુખ દુઃખ પ્રાપ્ત થાય છે (તેમાં બીજા તો કેવળ નિમિત્તરૂપ થાય છે) પૂર્વે કરેલ દુષ્કર્મ નિશ્ચયે તપવડે ઓછું થઈ શકે છે.

‘બુદ્ધિશાળી આટલી વાતને ગોપવે છે’ :—અર્થ નાશ, મનનો તાપ-સંતાપ, ઘરનાં દુઃસ્વરિત્ર, કોઈ ઠગી ગયું હોય તે તથા કોઈએ કરેલ અપમાન. એટલી વાતો ડહો-ગંભીર માણસ જાહેર થાય એમ પ્રકાશતો નથી.

ખરી પાંડિતતા કઈ? :—સ્વપર હિત કાર્યમાં જેની મતિ સ્થિર પરિણામદર્શી રહેતી હોય તેની જ પાંડિતતા અહીં સાચી લેખવી. બાકીનાને શુકવાડીસમા પુસ્તકનો પાઠ કરી જાણનારા સમજવા.

ગુરૂની અવજ્ઞા-આશાતના કરનારની કેવી ખુરી દશા થાય છે?—કલ્યાણકારી એવા એક અક્ષર કે પદને પ્રેમપૂર્વક દેનાર પરોપકારી આત્માને જે ગુરૂ તરીકે આદર-સત્કાર કરતો નથી, ઉલટો એમનું અપમાન-અવજ્ઞા આશાતનાદિક કરે છે તે સેંકડોવાર શ્વાનયોનિમાં અવતરી, ચાંડાલયોનિઓમાં જન્મી ભારે તિરસ્કારપાત્ર છે.

સુભાષિત પદ સંગ્રહ,

૮૧

પૂર્વે પુન્યનાં ફળ આવાં હોય છે:—જેણે પૂર્વ જન્મમાં પુષ્કળ પૂન્ય-સુકૃત કર્યું હોય છે તેને લયંકર અટવી શ્રેષ્ઠનગરી સમી, સર્વ કોઈ તેને બહુ અનુકુળપણે વર્તનાર અને સઘળી પૃથ્વી ઉત્તમ રત્ન નિધાનથી સંપુર્ણ થઈ પડે છે. એમ સમજી સહુએ સુકૃત્ય-કરણી શુદ્ધપ્રેમપૂર્વક કરી સ્વપર ઉપકાર કરી લેવા સાવધાનપણે વર્તવું જોઈએ. “જૈનધર્મતે અનુસરનાર દરેકે આટલી હિતશિક્ષા અવસ્ય આદરવી જોઈએ.” અન્ય કોઈ જીવને નાહક પીડા-પ્રતિકૂળતા થાય તેવું વર્તન તજી દીલમાં દયા-કોમળતા રાખવી જોઈએ. અન્ય જીવને સ્વઆત્મા સમાન લેખી તેની સાથે પ્રતિકૂળપણે ન વર્તી તેને સુખ-શાન્તિ ઉપજે તેમ વર્તવું ઘટે. પ્રિય-પથ્ય અને સત્ય વચનવડે બને તેટલું સ્વપરહિત કરવું જોઈએ. પરજનોએ અણુ દીધેલી, અણુહકની કોઈપણ પરાઈ વસ્તુ તેમને છેતરીને લેવી નહીં જોઈએ. પર સ્ત્રી-વેશ્યાગમનથી સર્વથા વિરમવું જોઈએ અને વિવાહિત સ્વસ્ત્રી સાથે પણ ખૂબ સંતોષથી વર્તવું પણ તેને કોઈ રીતે ત્રાસ-અસમાધિ ઉપજે એમ અનીતિ આદરવી ન જોઈએ. ધન-ધાન્યાદિક નવવિધ પરિગ્રહની અધિક મૂર્છા-મમતા તજીને તેની જરૂર જણાય તેટલી યોગ્ય મર્યાદા બાંધી તેનું ઉદ્ધવન કરવું જોઈએ નહીં. અને માંસ, મદિરા, મધ, માંખણ અને રાત્રીભોજનાદિક અલક્ષ્ય વસ્તુનું સેવન-લક્ષણ કરવાનો સર્વથા ત્યાગ કરવો જોઈએ. ઉક્ત બાબતમાં દવાદાડના મીશે તથા વિવેક લવણીરૂતાદિકની ખામીથી ગૃહસ્થવર્ગમાં તેમજ ત્યાગી સમુદાયમાં પણ શિથિલતા વધતી જતી જોવાય છે તે ખેદજનક છે અને લવિષ્યની પ્રજના હિતાર્થે પણ જલદી સુધારી લેવા યોગ્ય છે.

‘કર્મ-શત્રુથી કોઈ સુક્ત થઈ શકતાં નથી’:- રાજાઓ, વિદ્યાધરા, વાસ્તુદેવો, ચક્રવર્તીઓ, દેવેન્દ્રો અને વીતરાણો પણ કર્મ-રિપુઓથી સુક્ત થઈ શકતા નથી જ તો પછી અન્ય સામાન્ય જીવોનું કહેવું જ શું ?

શરીરાદિકની અનિત્યતા-ક્ષણમંજુરતા જાણી જોઈ ધર્મનો આદર કરવો:—ગમે તેનાં મજાનુત શરીરો પણ અનિત્ય ક્ષણમંજુર છે. અને લક્ષ્મી પણ અસ્થિર (હાથતાળી દઈ ચાલી જાય તેવી ચંચળ) છે. અને મૃત્યુ જોતજોતામાં પૂરું થઈ જાય એવું નિત્ય નજીક આવતું જાય છે; એમ સમજી શાણા-ચકોર જીવોએ પ્રમાદ તજીને સાવધાનપણે ધર્મનો આદર કરવો. ‘પાત્ર સુપાત્રમાં નિઃસ્વાર્થપણે અપાયેલ દાન અનંતગણો લાલ આપે છે.’

ખરા ન્યાયનિપુણનું કર્તવ્ય :- અન્ય નીતિ-નિપુણો રૂઢાય તો નિંદા કરો અથવા તો સ્તુતિ કરો; ધન-સંપદા યથેષ્ટ આવી મળે અથવા

તો ચાલી જાયો; આજે જ મૃત્યુ આવો અથવા યુગાન્તરે આવો પરંતુ ધીર પુરૂષો ન્યાય નીતિવાળા માર્ગથી એક ડગ પણ ચળિત થઈ-ઉદ્ધવન કરી ચાલતા નથી. આવા ઉત્તમજનોનું જ જીવિત સફળ હોઈ ઉન્નતિ પામી થઈ શકે છે

સજ્જનોના સંસર્ગનું પ્રજ્ઞ—મહા પ્રભાવશાળી સજ્જનનો સંસર્ગ કેને ઉન્નતિકારક થતો નથી ? જૂઓ શેરીનું ગંદુ જળ ગંગા નદીના સંગથી દેવતાઓને પણ વંદનિક બને છે. એવં પાપ-દોષથી મલીન આત્મા ઉત્તમ સાધુ પુરૂષોના સંસર્ગથી ભારે ઉન્નતિને પામી શકે છે.

દુર્જનોની સંગતી કરવી નહીં—મહાભયંકર પર્વતની ઘાટીઓમાં વનચરો સાથે ભમવું સાડું પણ સુરેન્દ્ર ભવનોમાં પણ મૂર્ખજન સંગાતે વસવું સાડું નહીં. મૂર્ખ-દુર્જનની સંગતિથી જીવ અધોગતિ પામે છે.

નરકનાં ચાર દ્વાર—પ્રથમ રાત્રીભોજન (પશુની પેરે વિવેક રહિત રાત્રે ગમે તે આરોગવું), બીજું પરસ્ત્રી સેવન (પરસ્ત્રી સાથે વ્યભિચાર) ત્રીજું બોળ અથાણું (જેમાં અસંખ્ય બે ઇન્દ્રિયાદિક જીવોની ઉત્પત્તિ અને લય થયા કરે છે) અને ચોથું આદ્, મૂળા, ગાજર પ્રમુખ બત્રીશ અનંતકાય (જેમાં ક્ષણે ક્ષણે અનંત બદલ વનસ્પતિકાય જીવોની ઉત્પત્તિને લય થયા કરે છે) નરકગતિના દ્વારભૂત ઉક્ત ચારે દોષોને સમજી તજવાથી નરક જેવી નીચી ગતિમાં જવું પડતું નથી. પણ સ્વર્ગાદિક ઉચ્ચ ગતિને લાયક થવાય છે.

પાત્રતા પ્રમાણે બોધ કરવો—જેને જે રીતે બોધ થઈ શકે તેને તે રીતે કુશળ ઉપદેશ કે બોધ કરવો જોઈએ. તોજ તે સપૂળ થઈ શકે છે. અન્યથા કરેલો શ્રમ અપૂળ થાય છે અને ઉલટો અનર્થ રૂપ થવા પામે છે.

વેશ્યાનો સંગ કામ-અગ્નિની જવાળા જેવો છે—તેની આકર્ષક રૂપાદિકની જવાળામાં કામાંધજનો યૌવન અને ધનને હોમી બેહાલ બને છે.

આ પાંચ પિતાતુલ્ય છે—૧. જન્મદાતા, ૨. પાલક-પોષક, ૩. વિદ્યા દાતા (પ્રેમથી જ્ઞાન-દાન આપનાર) ૪ અભયદાતા અને ૫. ભયમાંથી મુક્ત કરનાર.

હાંસીથી કર્મબંધ થાય છે—સહજ સહજમાં બહુ હસવાની ટેવથી જીવો ૬૬ કર્મબંધન કરે છે. જ્યારે તે ઉદ્યમમાં આવે છે ત્યારે કાર્ય પ્રસંગે રોતાં રોતાં પણ તેનું પ્રજ્ઞ ભોગવવું પડે છેજ. એમ સમજી શાણા ભાઈ-બહેનોએ અતિહસવાની યા નાહક પારકી હાંસી કરવાની કુટેવ તજવી જોઈએ.

સ્વર્ગસમુ સુખ—પુષ્કળ ધન-સમૃદ્ધિ, રાજકુળમાં આબરૂ-સત્કાર,

સુભાષિત પદ સંગ્રહ.

૮૩

અનુકૂળ-પતિના આશયને અનુસરી ચાલનારી ભાર્યા, ધર્મસેવનમાં આદર અને શાણા સજ્જનોની સંગતિ એ છ વાનાં પૃથ્વી ઉપર પણ સ્વર્ગસમાં સુખદાયક લેખાય છે. સદ્ધર્મ સેવનમાં અપ્રમાદ અને પરોપકારક રસિક સજ્જનોની સોબતવડે લગ્યાત્માઓ ભારે ઉત્તમ લાભ સહેજે મેળવી શકે છે.

કુકર્મ-પાપાચરણ કરવાથી—પુન્ય-સુકૃત કરણી નષ્ટ-નકામી-નિષ્ફળ થઈ જાય છે એમ સમજી પરિણામદર્શી જીવોએ કુકર્મનો માર્ગ તજવો.

સત્ય-શુદ્ધ ધર્મની ઉપાસના વગર—સાચું સુખ સાંપડવાનું નથી.

સુશાસ્ત્ર પરિચયવડે—સુખદિજનો સ્વજીવન સફળ બનીત કરે છે

પૂર્વ પુન્યયોગે—પ્રાપ્ત થયેલી શુભ સામગ્રીનો સદુપયોગ કરી લેવો જોઈએ.

સાત પ્રકારે ચોર—ચોર, ચોરને સહાય કરનાર, તેને તેવી ખોટી સલાહ આપનાર, તેની ખાનગી ગુપ્ત વાતને જાણનાર, ચોરાઉ વસ્તુને વેચાતી લેનાર, ચોરને અન્ન અને સ્થાન દેનાર એ સાત પ્રકારના ચોરા લેખાય છે.

આગસુને—વિદ્યા ક્યાંથી વરે ? વિદ્યા વગરનાને ધનપ્રાપ્તિ આદિક ક્યાંથી થાય ? નિર્ધનને મિત્રો ક્યાંથી સાંપડે ? અને મિત્રહિનને જળ ક્યાંથી મળે ?

સાતે દયાહિન—જૂગારી, કોટવાળ, તેલી, માંસ વેચનાર, શિકારી, રાજા અને વૈદ્ય એ સાત જણાં (પ્રાણે) દયાહિન હોય છે.

મૂર્ખ આગળ વાણીવિલાસ—મૂર્ખો આગળ વિદ્વાનોનો વાણીવિલાસ, અંધ સભાસદોની આગળ વેશ્યાના નાચ જેવો નકામો છે. ખાનપાનમાં વગર ઉપયોગે થતો અનર્થ-પેટમાં કીડી જાય તો ખુદ્દિ હણે. જૂનું પેટમાં જાય તો જળોદર થાય. માંખી આવે તો વમન થાય અને કરોળીયો આવે તો કોઠ રોગ પેદા થાય. રાત્રે એવી જયણા એાછી જ પળે તેથી પરોપકારી જ્ઞાની પુરુષોએ રાત્રીભોજનનો સર્વથા નિષેધ કર્યો છે. વાળ ગળે વળગી રહે તો સ્વરભંગ થાય ઇત્યાદિ અનેક પ્રગટ દોષો સર્વકોઈ રાત્રીભોજને થવા પામે છે. ઉપરાંત ધૂડ, કાગ, મંજર, ગીધ. રલેચ્છ, ભૂંડ, સર્પ, વીંછી અને ગોધા જેવાં નીચ અવતારો રાત્રીભોજને કરવા પડે છે. શાસ્ત્રકારોએ રાત્રે આહૂતિ, સ્નાન, શ્રાદ્ધ, દેવપૂજા, દાન અને ભોજન કરવાનો વિશેષ નિષેધ કરેલો જાણી સહુએ વિવેકથી વર્તવું ઘટે.

સ્ત્રી જાતિમાં સ્વાભાવિક દોષો—જૂઠ, સાહસ, માયા-કપટ, મૂર્ખતા, અતિલોભતા, અશુચિવેડા, અને નિર્દયતા એ સ્ત્રી-જાતિમાં સ્વાભાવિક દોષો કહ્યા છે છતાં પૂર્વના શુભ સંસ્કારયોગે કંઈક સતી સ્ત્રી રત્નો તેમાં

હાલમાં શ્રી પુંજભાઈ જૈન ગ્રંથમાળાના મણુકા તરીકે શ્રી મહાવીર-પ્રભુનો 'સંયમધર્મ' (શ્રી સૂત્રકૃતાંગ સૂત્ર) તથા આચારધર્મ (શ્રી આચારાંગ સૂત્ર) એ બે સૂત્રોનો અનુવાદ (બે બુકો) પ્રગટ થયેલ છે. તેના સંપાદક ગોપાળદાસ જીવાભાઈ પટેલ છે. તેના ઉપોદ્ધાતો કે ભાષાંતરો વિદ્વતાદૃષ્ટિએ કે ભાષાશૈલી ગમે તેટલી સરળ હોય છતાં શ્રી જૈન આગમોના પ્રખર અભ્યાસી મુનિ મહારાજો વગેરેથી થયેલાં આવા ભાષાંતરો, જે સ્ખલનારહિત અને શુદ્ધ હોય છે, તેવા જૈનેતર બંધુ (આગમોના અભ્યાસ વગરના) વા વિદ્વાન મહાશયો કરે તેમાં સ્ખલના પામ્યા સિવાય રહેતી નથી, અને અમે ગયા આત્માનંદ પ્રકાશના અંકમાં પ્રથમ ગ્રંથ શ્રી મહાવીર પ્રભુનો 'સંયમ ધર્મ' (શ્રી સૂત્રકૃતાંગ સૂત્ર) ના અનુવાદ બુકની સમાલોચના માત્ર સામાન્ય દૃષ્ટિથી (કારણ કે પૂર્ણ સમાલોચના તો શ્રી આગમોના પ્રખરઅભ્યાસી કરી, સંપૂર્ણ ન્યાય આપી શકે) લીધેલી છે, પરંતુ ત્યારબાદ એક વિદ્વાન મુનિ મહારાજના તરફથી તેના ઉપોદ્ધાતમાં સ્ખલના (ગ્રંથનો અનુવાદ તપાસે છે) છે તેમ અમોને જણાવવા કૃપા કરે છે, જેથી આવા આગમોના પ્રગટ થતાં ગ્રંથોના અનુવાદમાં ક્યાં ક્યાં સ્ખલના છે તે પ્રેમભાવે ન્યાયદૃષ્ટિએ આગમના અભ્યાસી મુનિ મહારાજ કે વિદ્વાન બંધુએ પ્રકટ કરવા અને અનુવાદક મહાશયને જણાવવા સુચના છે. અમોને જણાવશે તો અમો પણ આત્માનંદ પ્રકાશમાં પ્રકટ કરીશું અથવા અનુવાદક મહાશયને જણાવશું. (તંત્રીમંડળ)

અપવાદ રૂપે હોઈ તે તે દોષોથી મૂકત હોય છે. તેથી જ તેઓ પ્રાતઃ સ્મરણીય બનવા પામે છે.

વિશ્વાસ નહીં કરવાલાયક—વીજળી જેવી અચળ સ્ત્રીઓનો, રાજાઓનો, દુર્ગનોનો, સ્વાર્થી જનોને અને ડગાઈ કરનારાઓનો શાણાં જનોએ વિશ્વાસ કરવો નહીં. તેમનાથી જે મળે તેમ ડહાપણ વાપરીને ચેતતા-સાવચેત રહેવું. અન્યથા ભૂલથાપ ખાવાથી ભારે દુઃખ આપત્તિના ભાગી થવું પડે છે.

ધતિશમ્ભુ

આવતી ચોવીશીના શ્રી તીર્થંકર ભગવાનના નામો.

૮૫

આવતી ચોવીસીમાં કોના કોના શ્રી તીર્થંકર ભગવાન કયા નામથી થશે અને તે હાલ કઈ ગતીમાં છે ?

કોનો જીવ	હાલ કયાં છે ?	કયા નામથી તીર્થંકર થશે
૧. શ્રેણિક	પહેલી નરકે	પદ્મનાભ
૨. સુપાર્શ્વ (મહાવીરના કાકા)	બીજા દેવલોકે	સુરદેવ
૩. ઉદાથી (કોણીકનો પુત્ર)	ત્રીજા દેવલોકે	સુપાર્શ્વ
૪. પોટિલ (સાધુનો જીવ)	ચોથા દેવલોકે	સ્વયંપ્રભ
૫. દ્રઢકેતુ (શ્રીમદ્દ્વીનાથના કાકાજી)	બીજા દેવલોકે	સર્વાનુભૂતિ
૬. કાર્તિકશેઠ (આણંદ ગાથા-પતિનો આપ)	પહેલા દેવલોકે	દેવશ્રુત
૭. શંખ શ્રાવક	બારમા દેવલોકે	ઉદયપ્રભ
૮. આનંદ શ્રાવક	પહેલા દેવલોકે	પેઠાળ
૯. સુનંદા	પાંચમા દેવલોકે	પોટિલ
૧૦. શતક શ્રાવક	ત્રીજા નરકે	શતકીર્તિ
૧૧. દેવકી	આઠમા દેવલોકે	મુનિસુવ્રત
૧૨. કૃષ્ણ	ત્રીજા નરકે	અમમ
૧૩. હરશતકિ રાવણનો પુરોહિત	પાંચમા દેવલોકે	નિઃકષાય
૧૪. બળદેવ	છઠ્ઠા દેવલોકે	નિઃપુલાક
૧૫. સુલસા	પાંચમા દેવલોકે	નિર્મમ
૧૬. રોહિણી	બીજા દેવલોકે	ચિત્રગુપ્ત
૧૭. રેવતી (બળદેવની માતા)	બારમા દેવલોકે	સમાધિ
૧૮. સભાળ	આઠમા દેવલોકે	સંવર
૧૯. દ્રીપાયન (દ્વારકાનો બાળનાર)	અગ્નિકુમાર ભુવન-પતિમાં	યશોધર
૨૦. કેશિક	બારમા દેવલોકે	વિજય
૨૧. નારદ	પાંચમા દેવલોકે	મહિલનાથ
૨૨. અંગડતાપસ	બારમા દેવલોકે	દેવજીત
૨૩. અમર	નવમાઐવેકે	અનંતવીર્ય
૨૪. સ્વયંબુદ્ધ	સવાર્યસિદ્ધે	ભદ્રજીવ

* ૧૫ તથા ૧૬ માં નામોના અનુક્રમમાં કાઈ કાઈ સ્થળે ફેરફાર જોવાય છે. ઉપરોક્ત નામોમાં પણ કેટલેક સ્થળે ફેરફાર જોવાય છે જેથી વિશેષ જાણકારથી જાણી લેવું.

॥ અધ્યાત્મયોગી મહાત્મા આનંદધનજી મહારાજ. ॥

જે વખતે સમાજમાં ખૂબજ અંધાધુંધી પ્રવર્તતી હતી, સાચી વાત સાંભળવાને પણ કોઈ તૈયાર ન હતું; બદકે તેવી સત્ય વાત વદનારને ખૂબ જ સહન કરવું પડતું હતું એવા વિષમ સમયમાં યોગીરાજનો જૈન સમાજની સાથે યોગ થયો હતો તેઓ સ્પષ્ટવક્તા, પ્રખર વિદ્વાન, મહા સંયમી અને અધ્યાત્મપંથના એકલવાયા પથિક હતા. પણ જૈન સમાજ તેમને પીછાની શકે તેટલો તૈયાર ન હતો. તેમના સ્તવનો માંહેથી—

“ જેહને પિપાસા હો અમૃત પાનની

કીમ લાંજે વિષપાન.”

x

x

x

“ આગમવાદ હો ગુરુગમ કે નહીં

એ સખલો વિષવાદ.”

x

x

x

“ ગચ્છના લેદ બહુ નયન નિહાળતા

તત્વની વાત કરતાં ન લાજે.”

x

x

x

આ વાક્યો જોતાં તે વખતની પરિસ્થિતિનો કંઈક અંશે ખ્યાલ આવી શકે છે. તેમની સ્પષ્ટ કહેવાની પદ્ધતિથી આખરે તેમને જૈન સમાજનો સંસર્ગ હોડવો પડ્યો અને વનવાસી અબધૂત બન્યા.

તેમના માટે અનેક કિંવદંતિઓ અને દંતકથાઓ સંભળાય છે. તેમાં ઘણુંએ સત્ય અને કેટલુંક મિશ્ર પણ હશે. તેમના જીવન વિષે હમણાં જ એક વિશ્વાસપાત્ર સ્થળેથી નીચેની હકીકત સાંભળી છે. તે વાચક બન્ધુઓ પાસે ધરૂં છું. સાચી અધ્યાત્મીકતાની સાધના થયેથી આવું બનવું અશક્ય તો નથી જ.

આનંદ સ્વરૂપમાં મસ્ત રહેતાર શ્રીમાન્ આનંદધનજી મહારાજ જ્યારે નગરવાસી મટી વનવાસી બન્યા ત્યારપછીનો આ પ્રસંગ છે

એક ગામમાં તેમના પરમરંગી એક શ્રાવકભાઈ વસતા હતા. આનંદ-ધનજી મહારાજ પ્રત્યે તે ભાઈનો રાગ અસ્થી મજબૂત હતો. પ્રસંગોપાત

અધ્યાત્મયોગી મહાત્મા આનંદધનજી મહારાજ.

૮૭

યોગીરાજ તેમને ત્યાં આવતા અને તેમના માટે ખાસ બુદ્ધો જ એક ચોરડો હોતો તેમાં તેઓ રહેતા. ઇચ્છા ઉપડયેથી તેઓ ચાલ્યા જતા. હવે તો ઘરનાઓ પણ તેમની આ રીતથી દેવાઈ ગયા હતા અને તેઓ જાણતા કે તેમનું આવાગમન થયેચ્છ રીતે થતું હતું. કોઈને પ્રતિબંધ તેમને નડતો ન હતો. માનની પણ તેમને જરાએ ભૂખ ન હતી. ક્રુધા તૃષ્ણા પણ જાણે તેમને ભાન ન રહેતું હોય તેમ જાણતું હતું.

કાળાંતરે તે ગૃહસ્થના સંજોગોમાં અણુધાર્યો પડ્યો આવ્યો. એમરથી નુકશાનીના વાદળ તેમના પર છવાયા અને એ રીતે તે ગૃહસ્થ ખૂબ જ આર્થિક સુંઝવણમાં સપડાયા. બરાબર તે જ સમયે યોગીરાજનું તેમને ત્યાં આગમન થયું. શેઠે તેમના દરેક માણસોને તાકીદ દીધી કે-“ગમેતેમ થાય પણ આ મહાત્માને આ વાતની ખબર પડવી ન જોઈએ. ગૃહસ્થના જીવનમાં આવરણો તો અનેક પ્રકારના આવ્યા જ કરે. પણ તેથી એવી ક્ષુદ્ર બાબતો આવા મહાપુરુષને કાને ન જ જવી જોઈએ, તેમને આપણી ખાતર લેશ પણ સંતાપ થાય તે ઇચ્છવાજોગ નથી. માટે કોઈએ પણ આ વાતની જાણ આ મહાપુરુષને ન જ કરવી.”

શેઠે બહુ પ્રકારે પ્રસન્નતા ધરવા પ્રયત્ન કર્યો પણ હૃદયનો આરીસો મુખ ગણાય છે એટલે હૃદયના ભાવોનું પ્રતિબિંબ મુખ ઉપર આવ્યા વિના કેમ રહી શકે? અને તે પણ શ્રીમાન્ આનંદધનજી મહારાજ જેવા યોગીથી કેમ ગુપ્ત રહી શકે? શેઠનું શોક-ગ્લાનિયુક્ત મુખ જોઈ આનંદધનજી મહારાજે નોકરને તે વિષે પૂછ્યું. પ્રત્યુત્તરમાં નોકરથી પણ બધી પરિસ્થિતિ કહેવાઈ ગઈ. ત્યારપછી આનંદધનજી મહારાજ તો ઊંઘી સવારમાં વિહાર કરી ગયા.

એ અરસામાં અનેક સ્થળેથી લેણદારો શેઠ ઉપર લેણું વસુલ કરવા ચઢી આવ્યા. એક સાથે વધુ મનુષ્યો આવવાથી ઉતરવાની જગ્યાની પણ અગવડ થઈ. આથી ન છૂટકે આનંદધનજી મહારાજવાળો એરડો મહેમાનને ઉતારે દેવા માટે ખોલતાં તેમાં પુષ્કળ સુવર્ણ દ્રવ્ય ખડકેલું માલુમ પડ્યું. તે જોઈ બધા લેણુદારો તાબુબ થઈ ગયા. અને પોતે આવા ગૃહસ્થો ઉપર ઉતાવળ કરીને વ્યર્થ તવાઈ લાવ્યા છે એમ સમજી શેઠની ક્ષમા યાચી પોત-પોતાને સ્થાને ચાલ્યા ગયા. આ તરફ શેઠની દીલગીરીનો પાર જ ન રહ્યો કે:-અહો! મારી ખાતર યોગીશ્વરને કેટલી તકડીક ઉઠાવવી પડી? થોડા-રોજ પછી ફરી પાછા આનંદધનજી મહારાજ પધાર્યા. ત્યારે શેઠે પત્રમાં પડી શા માટે આ પ્રમાણે કર્યું? એમ પૂછ્યું. મહારાજે જવાબ આપ્યો કે “મેં

આત્માની શોધમાં

દશ્ય બીજું. (૨) જ્ઞાન પંચમી.

સંતની જોડે, કાર્યોત્સર્ગ કરી બેસતાંજ, વિનયકાંતે કોઈ જુદું જ દશ્ય નિરખ્યું—

જ્ઞાનપંચમી જેવું મહાન્ પર્વ એની આરાધના વિહુણુ લાગ્યે જ કોઈ ગામ શોધ્યું જડે ! પણ સર્વત્ર ‘વાયસા કૃષ્ણા’ જેવું ! એજ બુનો ચીળો ! કાગળના ભુંગળા ને કલમ માટે બડે ! વર્ષોના વહાણા વાયા છતાં દેશ-કાળના વિલક્ષણ પરિવર્તન ને સમય સમયના ઉલટા-સુલટા તડકા છાંયા પથરાયા છતાં એની એ જ પ્રથા વિદ્યમાન !

નહીં જાનતા હું. તેરે લાગ્યમેં હોગા.* ”

આ મહાપુરુષના આવા તો અનેક પ્રસંગો બન્યા હશે. પરંતુ તે જાણવા માટે આપણી પાસે સંપૂર્ણ ઇતિહાસ નથી એ બેદજનક છે.

તેમની કૃત ચોવીશીમાં ભક્તિ-આધ્યાત્મતા-અને ક્રિયા આવશ્યકતા વિગેરેના દર્શન થાય છે. જ્યારે તેમના પદોમાં મોટા ભાગે આધ્યાત્મીકતાના જ દર્શન થાય છે. એક એક શબ્દ અંતરના ઉંડાણમાંથી નીકળ્યો હોય તેવી સંચોટ અસર વાંચનાર પર પડે છે. એ મહાપુરુષ જવા છતાં એ આટલે કાળે પણ તેઓ અક્ષર દેહે આપણી સન્મુખ નિત્ય હયાત જ છે.

જૈન સમાજરૂપ આકાશમાં તેમના સમકાલીન તારલારૂપ જો કોઈ આપણી નજરને આકર્ષેતું હોય તો તે શ્રીમદ્ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયજી છે. તેમનું પ્રખરપાંડિત્ય તથા અજબ યોજસની સાક્ષી આજે પણ તેમના ગ્રંથો આપી રહ્યા છે. તે સિવાય ઉપાધ્યાય વિનયવિજયજી મહારાજ, જ્ઞાનવિમળ-સૂરિજી, શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી મહારાજ વિગેરે પણ લગભગ તે જ સમયના છે. તેમ જ તેઓ સર્વે મહાન વિદ્વાન પણ હતા.

એ સર્વ મહાપુરુષોને તે વખતના સમાજે પીછાણ્યા નહોતા. આજે તે સર્વ મહદ્ વ્યક્તિઓ તરીકે પૂજાય છે. ખરેખર મહાપુરુષોને તેમની હાજરીમાં પીછા-નવામાં દરેક સમાજ પછાત જ હોય છે. **રાજપાળ મગનલાલ વહોરા.**

* આ લોકીકત તે શેઠના વંશજ તરીકે વિદ્યમાન ભાઈએ આ લેખકના એક સ્નેહીને મોઢે કહેલી. તેમની પાસેથી તે જિના જાણી મેં અંતર રળુ કરેલ છે. **રા. મ.**

આત્માની શોધમાં-જ્ઞાનપંચમી.

૮૯

કારતક શુદ્ધ પાંચમ આવે, ઉપાશ્રયના એકાદા ખૂણે જ્ઞાનના સાધન સમી ત્રણ, પાંચ કે સાત પોથીઓને સુંદર ચંદરવા ને પુંઠીયા સહિત ઊંચા આસને ગોઠવાય, સમિપમાં દીપક બળતો હોય અને ધૂપની સુવાસ મહેકતી હોય ! ઝાઝી પોથીઓ આણવાની તસ્દી બચાવવા સાડૂ થોડાં પુસ્તકો પણ ગોઠવી દેતામાં આવેલાં હોય ! વર્ષોવર્ષ થતી આ જાતની કાર્યવાહી આજે નજર સામે સિનેમાના ચિત્રપટ સમી રમી રહી. એમાં અમદાવાદ કે મુંબઈ, ભાવનગર કે જુનાગઢ, પાલણપુર કે પાલીતાણા, ખેડા કે ખંભાત, સુરત કે સિરોહી, પાટણ કે પંથાપુર આદિ કેટલાયે સ્થળોનું વિહંગાવલોકન થઈ રહ્યું ! સુંદર સુશોભિત વસ્ત્રાલંકારોમાં સજ્જ થયેલ નર-નારી અને બાળ-કોનો સમુદાય, જાતજાતના નૈવેદ્ય સહિત જ્ઞાનપૂજના મોંઘેરા સાધન-કાગળનું ભુંગળું ને બઝની લાકડી-સાથે આવી રહ્યાં છે ! નમસ્કાર-વંદનપૂર્વક ભક્તિ કરી, વિવિધ આલાપોમાં લલકારી રહ્યાં છે :

આરાધો લલી લાતસે, પાંચમ અબ્જ બાળી;
જ્ઞાન આરાધન કારણે, એહજ તિથિ નિહાળી.

× × ×
જ્ઞાન વિના પશુ સારિખા, જાણે એણે સંસાર;
જ્ઞાન આરાધનથી લહે, શિવપદ સુખ શ્રીકાર.

× × ×
જ્ઞાની શ્વાસોશ્વાસમાં, કઠીણુ કર્મ કરે ખેડ;
પૂર્વ કોડી વરસાં લગે, અજ્ઞાની કરે તેડ.

× × ×
જ્ઞાન વિના ક્રિયા કહી, કાસકુસુમ ઉપમાન;
લોકાલોક પ્રકાશકર, જ્ઞાન એક પ્રધાન.

× × ×

પહેલું જ્ઞાન ને પછી ક્રિયા, નહીં કોઈ જ્ઞાન સમાન રે.

આવા કેટલાય વિવિધવર્ણી નાદોથી વાતાવરણ ગાળી ઉઠ્યું છે, પણ એમાંનો ભાવ કેટલા સમજતાં હશે !

અરે, અહીં ઉપાધ્યાયજીની દેશનામાં પણ જ્ઞાન આરાધન સંબંધી અધિકાર ચાલી રહ્યો છે. વરદત્ત ને ગુણમંજરીની કથા લલિત વાણીમાં પ્રવાહિત બની રહી છે. એની સાથે મેળ સાંધતાં કેટલાયે શીરો ડોલાયમાન થઈ રહ્યાં છે !

તપમાં પણ એવી જ વિશિષ્ટતા ! સૌભાગ્યપંચમી જેવા મહામંગળકારી

૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

દિવસે કોઈ રહ્યોખડ્યો જૈન જ છૂટા મુખે ખાતો હશે. પૌષધ-ઉપવાસ કે એકાસનના પચ્ચખાણુ તો ખરાં જ.

પાછલા પહોરની ઘડિયો ગણાતાં જ દેવવંદન શરૂ થાય છે. તરત જ કર્ણપટ પર નિમ્ન વાક્યો અથડાય છે.

ગુણ અનંત આતમતણા, મુખ્યપણે તિહાં હોય;
તેમાં પણ જ્ઞાન જ વડું રે, જિણથી દર્શન હોય.
જ્ઞાની શ્વાસોશ્વાસમાં રે, કઠિણ કર્મ કરે નાશ;
વન્હિ જેમ ઇંધણુ દહે રે, ક્ષણમાં જ્યોતિ પ્રકાશ.
જ્ઞાન સાર સંસારમાં રે, જ્ઞાન પરમ સુખ હેત;
જ્ઞાન વિના જગ જીવડા રે, ન લહે તત્વસંકેત.
જ્ઞાન રસાયણ પાનથી, મીટ ગઈ પુદ્ગલ આશ;
અચળ અખંડ સુખમાં રમું, પૂરણાનંદ પ્રકાશ.

x

x

x

પણ આ શું આશ્ચર્ય ! જ્ઞાનપંચમીનું આરીતે બહુમાન સાચવનાર જૈન સમાજ મોબુદ છતાં જ્ઞાન ગુણ માટે જાતજાતના વિશેષણો આલાપી તેનું મહત્ત્વ સ્વીકારનાર શ્રાવક-શ્રાવિકાઓ હૈયાત છતાં, પોકાર પડે છે કે સંખ્યાબંધ ગ્રંથો દેખરેખના અભાવે વર્ષભરમાં સહસ્રરશ્મિના કિરણોના દર્શન એકાદ દિન સાડું પણ ન મળવાથી કીડા ને ઉધઈનું લક્ષ્ય બન્યા. ભંડારમાં ને ભંડારમાં જ માટી થઈ ગયા. કેટલાક માલિકોએ ઘાસનો ગંજ પરના શ્વાન જેવું દુરાચલી વર્તન દાખવવાથી એ મહામૂલો ખળતો કોઈની પણ દ્રષ્ટિએ પડ્યા સિવાય કાળના ગર્ભમાં સમાઈ ગયો. કેટલાક માલિકોએ સ્વાર્થવશ થઈ, થોડા ખણખણીયાના લોભમાં, વગર સમજ્યે, -વિના અગમ-વિચારે-એના પાશ્વિમાત્યોને વેચાણુ કર્યા !

અને આજે પણ જ્ઞાનપંચમી કેટલાક ભંડારોના દ્વાર ખોલાવે છે ? ક્યા શ્રાવકને એ પૂર્વ મહર્ષિઓના અમૃદ્ય સંગ્રહનો એકાદ વાર હવામાં-પ્રકાશમાં લાવી પુનઃ એને યથાસ્થાને ગોઠવવાની કુરસદ છે ? લલલલાં સમૃદ્ધિશાળીને અવકાશનો જેને તોટો નથી, અરે જેઓ જ્ઞાનપૂજનમાં ધીની સંખ્યાબંધ પાંચશેરીઓ વધારી દઈ અગ્રગામી બની, પ્રથમ સ્થાન રાખે છે-એવાઓને પણ રહ્યાસહ્યા આ કિંમતી સાધન સમા એ આંધળાની લાકડી તુલ્ય-ભંડારમાં એકાદ સૌભાગ્ય પંચમીના દિન તો લલે પ્રકાશ સ્વતંત્રપણે મહાલે એનો વિચાર સરખો પણ ક્યાં ઉદ્ભવે છે ?

પણ વધુ અબયબી તો ત્યારે જન્મે છે કે જ્ઞાન ગુણ માટે આવા સુંદર વચનો

આત્માની શોધમાં-જ્ઞાનપંચમી.

૯૨

આલાપનાર શ્રાદ્ધગણમાં ઊંડા ઉતરી તપાસ કરવામાં આવતાં મોટો વર્ગ તો એવો દૃષ્ટિગોચર થાય છે કે જે પંચમીની રાત્રિ થતાં જ જ્ઞાનના ગૌરવને વીસરી જાય છે. વર્ષભરમાં લાગ્યેજ સાચા જ્ઞાનના પુનઃ દર્શન કરે છે. થોડાં વળી વ્યાખ્યાનશ્રવણના નિયમથી એની સ્મૃતિ તાજી રાખે છે. કેટલાક પ્રતિક્રિયાના નિયમથી પંચ પ્રતિક્રિયાના સૂત્રો મૂળથી ગણી જાય છે ! અર્થ કે એના રહસ્ય પરત્વેનો પ્રશ્ન કરવામાં આવે તો તરતજ પરિણામમાં શૂન્ય દેખાય ! કેટલાકનું જ્ઞાન દેખાદેખીના વિધિ વિધાનમાં જ પર્યાપ્ત થાય છે ! કેટલાકનું જ્ઞાન-ચૈત્યવંદનથી માંડી સ્તવન સુધી અને વધુ લંબાય તો થોડા સુધી પહોંચે છે. જીવવિચાર ને નવતત્ત્વ સુધી જનાર તો સેંકડે માંડ દશ પંદર ! એમાં પણ : ઊંડો અભ્યાસ-સૂક્ષ્મ સમજ અને રહસ્યની તારવણીના માપે માપીએ તો સંખ્યા આંગળીના ટેરવે ગણાય. કર્મવિચાર, નયનિશ્લેષની સમજ-જ્ઞાનનું બારિક સ્વરૂપ-પટ્ટદ્રવ્ય સંબંધી વિચારણા-એ તો માત્ર મૂઠીભરના કાળે જાય છે ! તેથી જ જ્ઞાનની પૂજના નામે આડંબરમાં વધુ દ્રવ્ય ખરચાતું દૃષ્ટિ-ગોચર થાય છે ! તેથી જ ઉદ્ધાપનમાં જ્ઞાનચંચોના ઉદ્ધાર કરતા જરીના પુઠીયા, ચંદરવા વધુ રકમ ગણી જાય છે ! તેથીજ જૈનોના ઘણા ઘરોમાં ધન રાખવા માટે તિબેરી હશે, સોના-ચાંદીના અલંકાર માટે ગોદરેજનું કબાટ હશે, કિંમતી રેશમી સાડીઓ કે સુંદર વસ્ત્રો સાડ કબાટ પણ હશે; છતાં જ્ઞાનદાયક પુસ્તકો માટે લાગ્યેજ એકાદ કબાટ કે નાનીસી આદમારી દેખાશે ! ઘણા તો કહેશે કે એ તો મહારાજનું કામ ! ઘરમાં તો આશાતના થાય ! વળી થોડાક સંસ્થાઓમાં સભ્ય તરિકેનું લવાજમ ભરતાં હોવાથી દરવર્ષે ચંચો પ્રાપ્ત કરતાં હશે તો માત્ર તેમને ત્યાં અસ્તવ્યસ્ત દશામાં એકાદ ખૂણે તે પડ્યા હશે ! ઘણુ-ખડું તો પંચપ્રતિક્રિયા નજરે ચઢવાનું. એની દશા જોઈ કેટલીક વાર તો આંસુ આવે તેવું. આમ મોટા ભાગે જૈન સમાજનું વલણ આંખે ચઢે છતાં સૌભાગ્ય પંચમીના ગુણગાન તો આપણે પ્રતિવર્ષ ગાતાં આવ્યા છીએ.

વિચારમાળાના મણુકા સહિત દૃષ્ટિ સમક્ષ કેટલોયે ચિતાર રમી રહ્યો. વધુ નહિં તો જેટલા દોહરા બોલાય છે કિંવા જેટલા સ્તવન ગવાય છે એટલાજ જો યથાર્થ રીતે સમજવામાં આવે તો ઘણી અજ્ઞાનતા ટળી જાય; પણ નજર સામે તરતજ સંતની વાત તરે છે—

આત્મા કયાં છે ? સાચે જ ચેતનવંતા છતાં લગનીવિહુણા-રમણતા વગરના-તોખરાજ. પણ આ દ્રશ્યમાં વિચારશ્રેણી છોડી ઊંડા ઉતરું ત્યાં તો દાદાના દરબરનો ઘંટ થયો.

ચોકસી.

પાંચ સકાર સન્માન દાન.

(અનુ. વિકુલદાસ મૂળચંદ શાહ)

(ગત્રાંક પૃષ્ઠ ૬૨ થી ૭૩.)

આ રહસ્ય ન સમજવાને લઈને જ જાતિ, વર્ણ, વ્યવસાય, ક્રિયા, ધન, રૂપ, બલ, પદવી, વિદ્યા વગેરેના અભિમાનમાં માણસ બીજાને પોતાથી નીચા માનીને તેનું અપમાન કરે છે અને અંતરાત્મા પર ભારે આઘાત પહોંચાડે છે, અને પછી એના કૃણરૂપે પોને જ નીચો બનીને વધારે મોટા આઘાતને પાત્ર બને છે.

આપણામાંના કેટલાક લોકો મોટાઓનું સન્માન કોઈપણ હેતુથી અને દેવને લઈને પણ કરે છે, પરંતુ પોતાનાથી નાનાનું સન્માન કરવામાં તેઓને ઘણો જ સંકેત થાય છે; અને કેટલાક તો તેનું અપમાન પણ કરી બેસે છે. તે એટલે સુધી પોતાના પતિભાવના અભિમાનમાં આવીને પોતાની પત્નીનું સુહાં અપમાન કરી બેસે છે. કેટલાક ઉદ્ધત પ્રકૃતિના મનુષ્યો તો ગાલી-પ્રદાન તેમજ મારપીટ કરવા સુધીની દુષ્ટતા બતાવતાં અચક્રતા નથી. એ મહાન પાપ છે. પતિને પરમેશ્વર તુલ્ય માનીને તેની સેવા કરવાની આજ્ઞા શાસ્ત્રોએ સ્ત્રીઓને મારે કરી છે અને તેઓએ તે પ્રમાણે કરવું જ જોઈએ; પરંતુ પતિ પોતાની જાતને પરમેશ્વર માને અને પત્નીને દાસી માનીને જબરદસ્તીથી તેની પાસે મનમાની દોષપૂર્ણ શુભામી કરાવે એવી આજ્ઞા ક્યાંય પણ નથી. વળી પરમેશ્વરની જેવા શુણ્ણ હોય તો કોઈ પોતાની જાતને પરમેશ્વરવત્ માની લે તો અમુક અંશે એનો બચાવ થઈ શકે છે. આપણને ખબર નથી કે પરમેશ્વરનું કેટલું અપમાન કરીએ છીએ, કેટલા એને ભૂત્રી જઈએ છીએ, આવી સ્વાભાવિક કલ્યાણકારી વૃત્તિ જે પતિની હોય . તે પોતાની પૂજા પરમેશ્વરની માફક કરવાનું પત્નીને કહે તો તેનું કહેવું વ્યાજબી પણ ગણી શકાય, પરંતુ એટલું ધ્યાનમાં રાખવું કે એવો પતિ સેવા-સન્માનને ભૂખ્યો જ કેમ હોય ? એટલા મારે કોઈપણ પતિએ પોતાની પત્નીનું અપમાન નહિ કરવું જોઈએ. આપણે પોતે હમેશાં સન્માર્ગે ચાલીને આપણા સ્વાભાવિક ઉત્તમ સદ્વ્યવહારવડે તેના હૃદય પર અધિકાર મેળવીને તેને પણ હમેશાં સન્માર્ગે ચલાવવી જોઈએ. અને તેને પણ ઈશ્વરની પ્રતિકૃતિ ગણીને યથાયોગ્ય ક્રિયાઓવડે તેનું સેવા

પાંચ સકાર સન્માન દાન.

૯૩

સન્માન કરવું જોઈએ. એ જ રીતે ગુરૂએ શિષ્યનું, પિતાએ પુત્રનું, ઉચ્ચ વર્ણ-વાળાએ પોતાથી નીચા વર્ણનું, શ્રીમંતોએ નિર્ધનનું, ઉચ્ચ પદવીવાળાએ નીચી પદવીવાળાનું, વિદ્વાને અવિદ્વાનનું, સાસુએ વહુનું, શેઠે નોકરનું યથાયોગ્ય સન્માન કરવું જોઈએ. આનું તાત્પર્ય એ નથી કે મોહવશ થઈને, આસક્તિને લઈને સ્ત્રી પુરૂષ વગેરેના શાસ્ત્રોક્ત વ્યવહારમાં ઉચ્છ્રંખલતા પેદા કરવી.

આપણે આધીન રહીને કામ કરનાર કોઈપણ નોકર, ચાકર કે મજૂરનું મન, વાણી કે શરીરથી કોઈપણ અપમાન નહિ કરવું જોઈએ. મનમાં કોઈને નીચો ગણવો, શરીરથી અયોગ્ય વર્તન કરવું અથવા ગર્વપૂર્ણ આકૃતિ રાખવી અને વાણીવડે કોઈને અપમાનજનક શબ્દો કહેવા એ સર્વથા અનુચિત છે. તલવારનો ધા રૂઆઈ જાય છે, પરંતુ વાણીનો ધા રૂઆતો નથી એ ઉક્તિ હંમેશાં સ્મરણ-પટ પર કોતરી રાખવી જોઈએ.

કહ્યું છે કે—નાસ્તુદઃ સ્યાદાર્તોઽપિ ન પરદ્રોહકર્મધીઃ ।

યથાસ્યોદ્વિજતે વાચા નાલોક્યાં તામુદીરયેત્ ॥

અત્યંત દુઃખી હોવા છતાં પણ કોઈને મર્મલેહી વચન કહેવું, ખીજનો દ્રોહ કરવાના કામમાં બુદ્ધિને ન લગાડવી, અને જે વાણીથી ખીજને ઉદ્વેગ થાય એવી સ્વર્ગથી બ્રષ્ટ કરનારી કડવી વાણી કોઈને પણ ન કહેવી, હંમેશાં સૌ કોઈનું જલું ચઢાવું, મધુર તેમજ હિતકારી વાણી બોલવી અને હસ-મુખા રહેવું. કેટલાક લોકો અભિમાનને લઈને અથવા ખરાબ ટેવ પડી જવાને લઈને પોતાના તાળાના નોકર, ચાકર કે મજૂરો પાસેથી તેઓની શક્તિથી વધારે કામ લેવામાં પોતાની બુદ્ધિમત્તા સમજે છે અને તેઓની સાથે વાત કરવામાં પોતાનું અપમાન સમજે છે. કોઈવાર બોલે છે તો ઇશ્વાર તથા અથવા રૂડેરા બગાડીને પોતાની મોટાઈ દેખાડવા ઘણા ખરાબ શબ્દોમાં વ્યંગજરી મળક ઉડાવે છે, મહેણાં-ટોણા મારે છે. કેટલાક લોકો તો અહંકાર વશ બનીને એટલી હદ સુધી નીચતા બતાવે છે કે ખરાબમાં ખરાબ ગાળો દઈને પોતાની વાણી ગંદી કરવા અને મારપીટ કરીને નિર્દયતા કરતાં પણ અચકાતા નથી. પોતાની મા જોઈને પર કુવિચાર અને કુદૃષ્ટિ કરે છે. આવા હલકા સ્વભાવના મનુષ્યો પરમાત્માનું અપમાન કરીને ઘોર અપરાધ કરે છે અને પરિણામે આ લોક તેમજ પરલોકમાં ભીષણ યંત્રણાઓ ભોગવે છે, એટલા માટે આવી જાતની ઘૃણાસ્પદ ટેવને સર્વથા નુકશાનકારક સગજીને જો આપણામાં તે હોય તો તરત જ છોડી દેવી જોઈએ; એટલું જ નહિ પણ અપમાનજનક કોઈ પણ જાતનો ભાવ નહિ આવવા દેવો જોઈએ.

ચર્ચા પત્ર

ગયા વર્ષમાં રવિવારે સંવત્સરી કરવી કે શનિવારે કરવી તેના મતભેદ પડતાં હોવે અમુક અંશે તે આખતે કલેશનું રૂપ પકડ્યું જે જૈન સમાજ માટે અનિચ્છનીય હતું, તેવા જ્યોતિષ સંબંધી તહેવાર કે તિથિ નિર્ણયની આખતમાં જુદા જુદા મતો હોય ત્યારે જ્યોતિષના નિષ્ણાત મહાપુરૂષે પોતપોતાના મતો જ્યોતિષના સિદ્ધાંત નિયમો અને સાદતો આપી પેપરદારા તેનો નિર્ણય નક્કી કરી લેવામાં આવે તો અશાંતિ ઉત્પન્ન થાય નહિ. જે બની ગયું તે માટે ખેદ ધરવો હવે નકામો છે. આ વર્ષમાં ભાદરવા સુદ ૪ એ હોવાથી બીજી ચોથ ગુરુવારે સંવત્સરી કરવાનું દરેક ચોપડીયા તથા બીંતીયા જૈન પંચાંગોમાં જોવાય છે; છતાં આ વર્ષ કંઈ મતભેદ હોય તો અત્યારથી નિર્ણય થઈ જાય તે ઇચ્છવા જોગ છે. છતાં આ વર્ષ ચોપડીયું પંચાંગ અને બીંતીયું પંચાંગ મુનિરાજ શ્રી વિકાસવિજયજી મહારાજે તૈયાર કરેલું પ્રકટ થયેલ છે જેમાં આ માસની સુદ ૧૩ નો ક્ષય જણાવેલ છે જ્યારે બીંતીયા પંચાંગ ડ્રાણ મહાપુરૂષ તરફથી તૈયાર થયેલ છે તે નામ નથી કે જેમાં સુદ ૧૦ નો ક્ષય જણાવેલ છે. મુનિરાજ શ્રી વિકાસવિજયજી મહારાજે તૈયાર કરેલ બીંતીયા જૈન પંચાંગ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે અને ત્યારબાદ તા. ૨૪-૧૦-૩૬ મંગળ-વારના મુંબઈ સમાચારમાં તથા જૈન જ્યોતિષ પત્રમાં સુદ ૧૧ ગુરુવારે કેમ કરવી તેના જ્યોતિષ શાસ્ત્રના આધારે મુનિરાજ શ્રી વિકાસવિજયજી મહારાજે ખુલાસા પ્રકટ કરેલા છે જેથી તેમના ગણીત અને સાદતનાં આધારે સુદ ૧૦ ને બદલે સુદ ૧૩ ક્ષય છે તેમ સુદ ૧૧ ગુરુવારે કરવી તેનો લેખ મુંબઈ સમાચારમાં પ્રકટ કરી તે વાત સિદ્ધ કરેલ છે. છતાં જેથી તે મુનિરાજ વિકાસવિજયજીવાળું પંચાંગ ખોટું છે, તેવું જ્યોતિષના વગર અભ્યાસી અને

કેટલાક લોકો નોકર તથા મજૂરોના નામની સાથે કોઈ તોછડાઈ-ભરેલો શબ્દ જોડીને જ તેઓને બોલાવવાનું આવશ્યક સમજે છે. એમ કરવામાં મિથ્યા અહંકાર-કારણ છે. એ અહંકાર તજી દેવો જોઈએ. અને કોઈને પણ તોછડાઈથી ન બોલાવવાં. યથાસાધ્ય સ્નેહ અને આદરભરેલાં શબ્દોથી તેની સાથે વાતચીત કરવી જોઈએ. કદાચ કોઈ શિક્ષા કરવાનું જરૂરી જણાય તો તે કોઈ દ્રોહબુદ્ધિથી ન કરતાં તેને સ્નેહભાવથી કરવો જોઈએ, જે ભાવથી સ્નેહી માતા પોતાના પુત્રને કરે છે; પરંતુ પહેલા તો આપણું આચરણોથી સેવકના હૃદયમાં એવો દ્રઢ વિશ્વાસ ઉત્પન્ન કરવાની કોશીશ કરવી જોઈએ કે જેનાથી આપણને પોતાની માતાની જેટલો સ્નેહ રાખનાર સમજી શકે. [ચાહું]

શ્રી મહાવીરસ્વામીના આચારધર્મ શ્રી આચારંગ સૂત્રનો છાયાનુવાદ—શ્રી પુંજભાષા જેન ગ્રંથમાળાનો ૧૧ મો મણકો આ ગ્રંથ છે, તેના સંપાદક ગોપાળદાસ છવાભાઈ પટેલ કે જેમણે શ્રી સૂત્ર કૃતાંગ સૂત્રનો આવો અનુવાદ કર્યો છે. અભ્યાસીઓ માટે આ છાયા અનુવાદ વર્તમાન કાળે ઉપયોગી થાય તેમ કર્યો છે પ્રથમભાગ શ્રીયુત ભેચરદાસ પંડિતે કરેલા અનુવાદ ઉપરથી તૈયાર કરેલો જણાવાય છે. તે ઠીક થયું છે.

ન્યોતિપ શાસ્ત્ર માટે બીનજવાબદાર ગ્રહસ્થ પોતાની હાએહા લખુનરા માણસોની રૂઝ ઊપરોક્ત પોતાનું માનેલું સાચું જણાવવા માંગે છે. જૈન ધર્મની દરેકે દરેક આગત કે દરેક વિષયોનો નળે કે હિંદભરમાં પોતે જ ધનરો રાખ્યો હોય તેમ ઘણીવાર આવા ઘણા પ્રસંગોએ બીજાઓને માનવાનું કારણ મળે છે તેનો અર્થ તો એટલો જ કે ભલે પોતે તે વિષયમાં બીજકુલ અજ્ઞાત હોય છતાં પોતે જે માને તે સાચું મનાવવાના પ્રયત્નો કરવાની ખાસ ટેવ જ પડેલી હોય તેમ અન્યોને દેખાય છે. ભલે સુદ ૧૩ ને બદલે સુદ ૧૦ નો ક્ષય સાચો દરે પરંતુ ન્યોતિપ શાસ્ત્રના નિષ્ણાત મહાપુરૂષો શ્રી ઉદયસૂરિશ્ચરણ, મુનિરાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજી, મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી (હલ અજમેર છે તે) તેમજ મુનિરાજ શ્રી ચારિત્રવિજયજી (સોનગઢ) વગેરે કે બીજા કોઈ મહાપુરૂષો જેઓ ન્યોતિપના અભ્યાસી હોય છે તેઓશ્રી ન્યોતિપ શાસ્ત્રના આધારો સાદતો આપી સુદ ૧૦ નો ક્ષયનો નિર્ણય જૈન સમાજને પોતાના નામથી પેપરોદ્વારા જણાવે તે ખરેખર ઈચ્છવા યોગ્ય છે. પરંતુ ન્યોતિપના વગર અભ્યાસીઓ કોઈ ગ્રહસ્થ તેવું બોલતા હોય કે માન્યતા ધરાવતા હોય તેની કંઈ પણ કિંમત નથી, પણ ચોજક કે પ્રકાશક ઉપર જાણે છપી ન હોય તેમ જણાવે છે, જેથી જ્યારે જ્યારે પર્વ તિથિ, સમાચારી કે તિથિ નિર્ણયનો પેપરોમાં પ્રકટ થતાં પંચાંગોમાં મતભેદ-ગુદી માન્યતા જણાય ત્યારે ઉપરોક્ત મહાપુરૂષો અથવા ન્યોતિપના ખાસ અભ્યાસી કોઈપણ મુનિરાજ કે નંન બંધુઓએ પ્રેમભાવે તે માટે પોતાના વિચારો સાદતો સહિત જાહેર રીતે તે પ્રકટ કરવા અને જ્યાં મતભેદ જણાય ત્યાં તે તે મુનિ મહારાજને વિનય પુર્વક પત્ર વ્યવહાર કરી ચર્ચા કરી સંવાદ કરી એક નિર્ણય ઉપર આવે જેથી જૈન સમાજ ઉપર મહદ્ ઉપકાર થશે અને સાચી વસ્તુનો નિર્ણય થશે.

આ ચર્ચાપત્ર લખતી વખતે તા. ૨૪-૧૧-૩૬ મંગળવારના મુ'બંધ સમાચારના સાતમે પાને મુનિ મહારાજશ્રી વિકાસવિજય મહારાજે પોતાના લેખનો જવાબ આપવા (શુદ્ધ ૧૩ ને બદલે શુદ્ધ ૧૦ નો ક્ષય) જે નિર્ણય પ્રમાણ સહિત આપવા આવાહન કરેલું છે. જેથી તેના જરૂર જવાબ આપવા તેના નિષ્ણાતો અવસ્ત તૈયાર થાય.

A. G.

૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તકને છેવટે સૂચિપત્ર તથા મૂળમાંથી કેટલાક સુમાપિતો ગુજરાતી અનુવાદ સાથે મુક્યા છે તે અભ્યાસીઓને વધારે ઉપયોગી થશે એમ માનીએ છીએ. કિંમત આર આના. પ્રાપ્તિસ્થાન નવજીવન કાર્યાલય તથા શ્રી ગુર્જરગ્રંથરત્ન કાર્યાલય અમદાવાદ.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય-મુખ્ય એકવીશમે રિપોર્ટ પ્રકટકર્તા અનુમતીથી માતીચંદ ગીરધરલાલ એન્ડ ચંદુલાલ સારાલાખ મોદી—આખા હિંદમાં જૈન વિદ્યાર્થીઓ માટે ઉચ્ચ કેળવણી પ્રાપ્ત કરવાનું સ્થાન કાર્મ હોય તો તે હાલ આ એકજ સંસ્થા છે. એકવીશ વર્ષમાં અનેક જૈન બાલકો ઉચ્ચ કેળવણીમાંથી પસાર થઈ યોગ્ય સ્થાને ગોઠવાયા છે. કોઈપણ સંસ્થામાં અમુક ત્રુટી હોય તેમ કદાચ આમાં પણ લાગતી હોય તો તે સુધારવા, કાર્ય વાહકોને જણાવવાને બદલે તેને વગોવવી કે તેને ઉતારી પાડવાની કોશીષ કરવી તે કાર્મ રીતે યોગ્ય નથી. ગમે તે ભાષણો કાર્ય ચલાવતા હોય તેથી જૈન સમાજની તે સંસ્થા મટી જતી નથી તેમ તેની સ્થાપના થયા પછી કેટલા ભાષણો ઉચ્ચ કેળવણી પામ્યા છે અને હજી પામશે તેનો વિચાર કરી તેની વિશેષ પ્રગતિ કેમ થાય જૈન સમાજના બાળકો તે વડે વિશેષ સંખ્યામાં કેમ કેળવણી પામે અને તેની કોઈપણ આવશ્યકતા કેમ જલદી પુરી પડે તેવા વિચારો કાર્યો કરવાની જરૂર છે. જૈન સમાજે તો આ એક સંસ્થાની દરેક આવશ્યકતા જલદી પુરી પાડવા સાથે આવી અનેક સંસ્થાઓ હિંદમાં જેમ જન્મ પામે તેનોજ પ્રયત્ન કરવાની જરૂર છે.

આ રિપોર્ટ વાંચતા દરેક કાર્યવાહીનું સવિસ્તર વર્ણન આપવામાં આવેલું છે. હિસાબ આવક-ખર્ચક વ્યવસ્થા રિપોર્ટ વાંચતાં પદ્ધતિસર જણાય છે. ભવિષ્યમાં તે વિશેષ પ્રગતિમાન થાય તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી વડવા જૈન મિત્રમંડળ હિસાબ તથા રિપોર્ટ—પ્રકટકર્તા શા લલુભાઈ દેવચંદ તથા હરિલાલ દેવચંદ શેઠ સેક્રેટરીઓ સં. ૧૯૮૨ ના આશો શુદ્ધ ૧૦ થી સં. ૧૯૯૧ ના આશો શુદ્ધ ૬ સુધી માત્ર સેવા કરવાની શુભ ઇચ્છાથી આ સંસ્થા સ્થાપન થયેલ છે. આટલાં વર્ષો જુદા જુદા કાર્યોમાં આ મંડળની સેવા જાણીતી છે છતાં શ્રી સમેતશિખરજી તીર્થના જૈન સંઘ કાઠવામાં યાત્રાળુઓને સુખપૂર્વક યાત્રા કરાવવામાં જે ભોગ આપી આ મંડળે સેવા કરેલી છે તે ન ભૂલાય તેવી છે. અત્યારે તો કોઈપણ ગામવાળાને સંઘ કાઠવો હોય તો તે આ માહિતી માટે મંડળ સલાહકારક થઈ પડેલ છે ત્યારબાદ અત્યાર સુધી નાની સેવા કર્યા કરે છે. જાણે ઉપરોક્ત મોટી સેવાથી કંઈ થાક લાગે હોય તેમ બહુજ અલ્પ રીતે હાલ સેવા કરે છે છતાં સંગઠન એકતા એકસંપી એવી છે કે જ્યારે કોઈ સેવાનું કામ હાથમાં લે તો તે ઇળાજીત ન કરી શકે તેવું નથી. આ રિપોર્ટમાં તેનું ટુંક ખ્યાન આપેલ છે આવક હિસાબ વિગેરે યોગ્ય છે. આ મંડળની સેવા માટેની શિથિલતા ઓછી થતાં નવું સેવાનું કાર્ય તેઓ ઉપાડી લે તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

જાહેર વિનંતિ

શ્રી ત્રિપષ્ટિશ્લાકા પુરૂષ ચરિત્ર પ્રથમ પર્વનું આઈડીંગ થાય છે, તેના ઘણા ગ્રાહકોના નામ નોંધાઈ ગયા છે. ધારવા પ્રમાણે એક સામટી નકલો ખરીદનાર ભાઈ અમારી સાથે પત્રવ્યવહાર ચલાવે છે, જેથી તે અગાઉ તેની જરૂરીયાતવાળા મહાશયો જલદીથી અમોને ગ્રાહક તરીકે નામ નોંધાવવા જણાવે તો આપી જે રહે તે કાપીયો જ માત્ર તેમને આપી શકાય. કારણ કે આ અભ્યાસનો કથાનુયોગનો ગ્રંથ હોવાથી તેમજ તેના કાગળ, ટાઇપ આઈડીંગ અને શુદ્ધ સર્વે ઉત્તમ પ્રકારનું હોવાથી તેમજ તેની કિંમત પણ મુદ્દતથી ઓછી લેવાની હોવાથી ફરીફરીને છપાવવાની તક સાંપડતી નથી કારણ કે શોધવાનું છપાવવા તદ્દન શુદ્ધ કરવાનું કાર્ય ભારે મહેનતવાળું છે તેના ગ્રાહક થવા દરજીનારે કૃપા કરી શ્રી આત્મા-રામજી જૈન શતાબ્દિ સિરિઝ

૬૦ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગરને લખવું

ભેટના ગ્રંથો.

ગયા માસમાં જણાવ્યા પ્રમાણેના સાત ગ્રંથો આવતા માસની આખરેથી અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને પોસ્ટ પુરતા પૈસાનું વીં પીં કરી મોકલવામાં આવશે. બે ગ્રંથોનું આઈડીંગ થાય છે, તે પુરું થયેથી મોકલીશું.

શ્રી જૈન આત્માનંદ શતાબ્દિ સિરિઝના છપાતાં ગ્રંથો.

- ૧ શ્રી ત્રિપષ્ટિશ્લાકા પુરૂષ ચરિત્ર (મૂળ દશે પર્વો) પ્રત તથા
જુકાકાર. (નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં)
- ૨ કાનુપારાયણ. ૩ શ્રી વૈરાગ્ય કલ્પલતા (શ્રી યશોવિજયજીકૃત)
પ્રાકૃત વ્યાકરણ દુષ્ટિકાવૃતિ.

શ્રી ત્રિપષ્ટિશ્લાકા પુરૂષ ચરિત્ર (પ્રથમપર્વ) તૈયાર થઇ ગયું છે.
(જુકાકાર તથા પ્રતાકાર) આઈડીંગ થાય છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ (પોસ્ટેજ જુદું)
(બીજું પર્વ તૈયાર થાય છે.)

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (ભાષાંતર)

શ્રી અમરચંદ્રસૂરિકૃત મૂળ ગ્રંથનું શુદ્ધ અને સરલ ભાષાંતર.
(છપાય છે)

આ ગ્રંથ જેમાં ચોવીશ તીર્થંકર ભગવાનના ઘણા સંક્ષિપ્તમાં ચરિત્રો આપવામાં આવેલ છે. આટલા ટુંકા, અતિ મનોહર અને બાળજીવો સર-લતાથી જલદીથી કંઠાત્ર પણ કરી શકે તેવા સાદા, સરલ સુંદર ચરિત્રો આ ગ્રંથમાં છે. જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળા, જૈન વિદ્યાલયમાં ઐતિહાસિક શિક્ષણ તરીકે ચલાવી શકાય તેવું છે, મદદની જરૂર છે. આર્થિક સહાય આપનારની ઈચ્છા મુજબ અદ્ય કિંમતથી કે વિના મૂલ્યે સભાના ધારા પ્રમાણે ભેટ પણ આપી શકાશે.

લખો—શ્રી. જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

Reg. No. B 431.

પ્રકાશન ખાતું.**પ્રાચીન સાહિત્યના છપાયેલા ગ્રંથો. (મૂળ.)**

૧ શ્રી વસુદેવહિંડિ પ્રથમ ભાગ-પ્રથમ અંશ.	રૂ. ૩-૮-૦
૨ શ્રી વસુદેવહિંડિ પ્રથમ ભાગ-દ્વિતીય અંશ.	રૂ. ૩-૮-૦
૩ શ્રી બૃહત્કલ્પસૂત્ર પ્રથમ ભાગ.	રૂ. ૪-૦-૦
૪ શ્રી બૃહત્કલ્પસૂત્ર ત્રીજો ભાગ.	રૂ. ૬-૦-૦
૫ શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિચિત ટીકા ચાર કર્મગ્રંથ (શુદ્ધ)	રૂ. ૨-૦-૦

છપાતાં ગ્રંથો.

૭ શ્રી વસુદેવહિંડિ ત્રીજો ભાગ.	૮ પાંચમો છઠો કર્મગ્રંથ
૧૦ શ્રી ગુણચંદ્રસૂરિકૃત શ્રી મહાવીર ચરિત્ર. ભાષાંતર ૯ શ્રી બૃહત્કલ્પ ત્રીજો ભાગ	

ગુજરાતી ગ્રંથો.

૧ શ્રી સામાયિક સૂત્ર, મૂળ ભાવાર્થ વિશેષાર્થ સહિત.	રૂ. ૦-૨-૬
૨ શ્રી દેવસિંચ પ્રતિકમણુ	રૂ. ૦-૧૦-૦
૩ શ્રી પંચપ્રતિકમણુ સૂત્ર	ગુજરાતી તથા શાસ્ત્રી બંને અક્ષરોવાળી બુક. (શ્રી જૈન એન્ડ્યુક્શનબોર્ડે જૈન પાઠશાળાઓ માટે મંજૂર કરેલ) રૂ. ૧-૪-૦ રૂ. ૧-૧૨-૦.
૪ શ્રી શત્રુજય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર અને સમરસિંહ.	રૂ. ૦-૨-૦
૫ શ્રી શત્રુજય તીર્થ વર્તમાન ઉદ્ધાર અને કર્મશાહ.	રૂ. ૦-૪-૦

અધીં કિંમતે.

શ્રી આત્માનંદ જન્મ શતાબ્દિના શુભ પ્રસંગે સં. ૧૯૯૨ ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ થી બાર માસ માટે શ્રી આત્મારામજી મહારાજકૃત નીચેના પુસ્તકો અધીં કિંમતે આપવામાં આવશે (સીલીકમાં હશે ત્યાં સુધી).

	મૂળ કિંમત.	અધીં કિંમત.
તત્ત્વનિર્ણયપ્રાસાદ.	૧૦-૦-૦	૫-૦-૦
જૈનધર્મવિષયક પ્રશ્નોત્તર.	૦-૮-૦	૦-૪-૦
આત્મવલ્લભ સ્તવનાવળી.	૦-૬-૦	૦-૩-૦

લખો:—

જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.